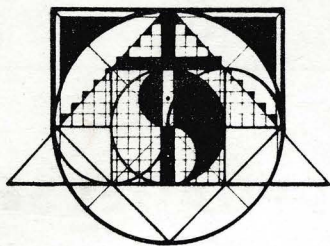

• FAKTA? •

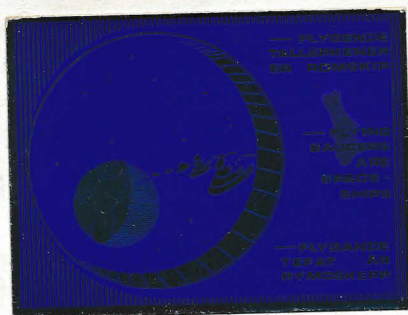
NR. 5/6 1970 * * * 1. årgang

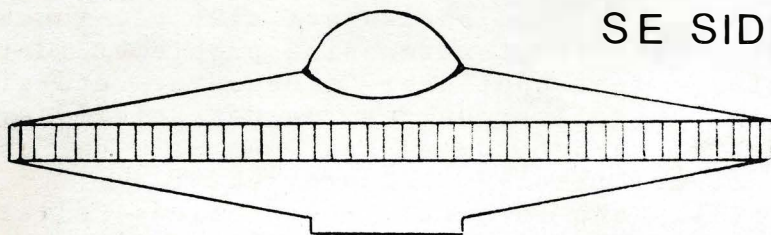
**EPOKEGJØRENDE
OPPDAGELSE
eller det rene
nonsens?** Se side 2 ➡

**NY
UFO - PR
ETIKETT**

Se side 47 ➡

SE SIDE 36 ➡

*** * UFO SETT I 10M HØYDE ***

Tidsskrift for kosmisk filosofi, UFO, fysiske
og psykiske fenomen og uvanlige hendelser.

F
A
K
T
A
?

Postboks 2720, 5010 Bergen - Møhlenpris.

Ansvarlig redaktør: Asle Overholdt.

Kommer ut med 6 nummer i året og drives
uprofitabelt. Pris pr. år (abonnement)
kr. 20,00. Postgiro 32 17 52.

Forsidetegningen: Knut AAsheim.

Fra INFORMATION 13. november 1970:

EPOKEGJØRENDE OPPDAGELSE ELLER DET RENE NONSENS?

av Tyge Pedersen.

Den eiendommelige historie om Aage Jensen, som hevder, å ha oppdaget en hittil ukjent energikilde, som vil kunne løse forurensnings- og andre vesentlige problemer, som truer vår eksistens.

Et eiendommelig prosjekt har ganske nylig løpt av stabelen. En krets av mennesker har sluttet seg sammen i en støtteforening med det formål å reise kapital til bygging av en såkalt fri-energi-motor. Hvis prosjektet lykkes, og motoren snurrer, som den skal, er det i sannhet tale om en epokegjørende oppdagelse. I så fall står vi nemlig ovenfor en helt ny energikilde, som på lengere sikt vil kunne løse de fleste av våre forurensningsproblemer, idet maskinen ifølge dens oppfinner produserer energi uten å avkaste avfallsprodukter. Ja, det hele lyder som et eventyr, og det samme kan man si om en vesentlig del av historien bak prosjektet.

Nonsens eller sunn fornuft? - Fantasivås eller virkelighet? Det er noen av de spørsmål oppfinneren Aage Jensen selv stiller i sin bok "Summa-Summarum", hvor han omhyggeligst gjør rede for den eiendommelige rekke av begivenheter og sammentreff, som gjennom en årrekke har ført ham frem til den endelige utregning av frienergimotoren, som bygger på utnyttelse av "den universelle energi, som kanskje en dag vil revolusjonere hele vår tilværelse". Hvis

altså bare....Nå, ja. Under alle omstendigheter er boken en spennende beretning om et nesten lov-messig sammentreff av tilfældigheter, om en manns lidenskapelige søken på bakgrunn av en rekke spor, hvorav mange må henføres til det såkalte okkulte, et uttrykk, Aage Jensen ikke bryr seg så meget om. Det smaker for meget av "spiritisme" og den slags. For ham har det hele vært reelt nok. Og logisk, fremfor alt logisk - utfra de forutsetninger uten-forstående har vanskelig med å akseptere.

Hele prosjektet er bygget opp på en matematikk, som flere vitenskapsmenn har avvist som uforståelig.

- Men det er blott fordi de ikke har villet sette seg inn i den, sier Aage Jensen. - Jeg er blottet for matematiske forutsetninger, idet jeg ikke har noen utdanning. Likeledes har jeg kun hatt et begrenset kjennskap til de fysiske lover, som jeg dog har satt meg inn i underveis. De fag-folk jeg har prøvd å forklare min oppdagelse for, har avvist den, idet de har sagt, at den strider imot fysikkens lover. Det er ikke sant, den strider imot de av oss kjente fysiske lover. Det har alle vesentlige oppdagelser til dato gjort, og de har alle medført, at man måtte revidere det fastslåtte verdensbillede. Elektromagnetismen og atomenergien er to opplagte eksempler. Så det argument duger ikke. Jeg fatter ikke, at man ennå ikke vil undersøke mitt prosjekt. Har vi virkelig råd til å la være i en tid, hvor verden er i ferd med å kveles i dens eget avfall, og hvor en katastrofe truer hele vår eksistens?

Aage Jensen ryster på hodet. Et halvt livs løpen pannen imot en mur har herdet ham. Forurettelsen er avløst av resignasjon ovenfor de vitenskapelige autoriteter og en fast beslutning om å gå utradisjonelle veier, hvis han vil ha sin oppdagelse etterprøvet.

VIRKSOMHET VIL BYGGE DEN.

Etter i mange år å ha arbeidet som musiker er Aage Jensen nå arbeidsmann på den velrennomerte finmekaniske virksomhet, som har påtatt seg å bygge hans frienergimotor. En erfaren mekanikermester har

fulgt Aage Jensens arbeide på nærmeste hold i mange år og gått god for de konstruksjonsmessige prinsipper. Den vil kunne bygges for ca. 80.000 kr., og når pengene er i hus, går man igang. Også en sivilingeniør er med i prosjektet.

- Den dag, maskinen står ferdig må all diskusjon opphøre. Enten går den, eller også går den ikke. Det er ikke andre muligheter, sier Aage Jensen.

Selve de grunnleggende prinsipper forklarer Aage Jensen ved hjelp av noen lett anskuelige eksempler:

- La oss se på tippe-toppen, dette vidunderlige stykke leketøy, som for noen år siden henrykket en hel verden. Det har ikke til dato kunnet la seg gjøre å forklare dens besynderlige oppførsel tilfredsstillende. Man har nok kunnet beskrive, hva som skjer og kommet med noen forklaringer, men det har ikke vært mulig for noen vitenskapsmann å oppstille en matematisk formel for dens adferd. Selv Niels Bohr måtte gi opp. (Tippetoppen er en kule, hvor den ene pol er skåret av og erstattet av en sylinderformet topp). - Hvis man lar tippe-toppen rotere på en talkum-bestrødd flate, vil man se en besynderlig rotasjonskurve avtegnet. Det viser seg nemlig, at den på et tidspunkt fra igangsettingen til den springer opp og står på toppen vender sin rotasjonskurve. Denne rotasjonskurve ligner i mangt og meget det energikretsløp, jeg har konstruert meg frem til.

YIN - YANG.

Aage Jensen henter sine kjempemessige konstruksjonstegninger frem og bretter dem ut. I midten ligger en figur, som har slående likhet med det gamle kinesiske Yin-Yang-symbol, som i disse år trengs frem i Vesten i forbindelse med bl.a. den makrobiotiske ernæringsfilosofi (mikro-makro), men som i bredere betydning uttrykker et komplementarisk prinsipp, en forening av motsetninger.

- Det ligger ikke for mitt vedkommende noe tilstrebet i dette, sier Aage Jensen. - Jeg kjente ikke dette tegn, før jeg så, at Niels Bohr hadde valgt det som våpenmerke, da han ble ridder av Elefanten. Det var forøvrig etter, at jeg forgjeves

Forts. side 53

Vitenskapsmenn finner:

GAMMEL SYDPOL I SAHARA

av S. Blakeslee.

Et team vitenskapsmenn, kledd i sommer-shorts og trope-hjelm, lette nylig etter Sydpolen, og fant den - midt i Sahara.

Dr. Rhodes W. Fairbrigde, professor i geologi ved Colombia universitetet og medlem av teamet, fortalte om funnet igår på et møte i The American Geophysical Union i Washington.

Ekspedisjonen som førte vitenskapsmenn fra 11 nasjoner til det nord-østlige hjørne av Algeri, stadfestet hva man lenge har ant, at for 450 mill. år siden har sydpolen langsomt flyttet seg nord-over ved en glidningsbevegelse av jordskorpen til det punkt hvor den er kommet idag under ørken-solen. Tomme for Tomme har den gamle sydpol reist en distanse på 335 mil.

"Det er intet spørsmål om det", sa dr. Fairbrigde i et intervju. "Det område som var Jordens sydpol i den øvre Ordovisiske periode er nå Central Sahara. Den ordovisiske geologiske periode fant sted i den paleozoiske tid for ca. 500 millioner år siden. Taconic-fjellene i det nordøstlige Nord-Amerika ble dannet i denne periode.

Fenomenet med glidende landmasser kalles teorien om de kontinentale forskyvninger. Man mener at i løpet av Jordens 4,5 billion års historie har en serie av uhyre plater eller kontinenter glidd over en flytende masse av smeltet sten ("magma") omkring 6 til 9 mil under Jordens overflate.

Bevis for at en slik bevegelse har funnet sted er ubestridelige, sier dr. Fairbrigde.

For å samle slike bevis reiste den australskfødte geolog og hans kolleger til Sahara i januar. De tilbrakte en måned med å granske ørkenen fra fly, "Land-rover" (bil) og graving med hakke og spade.

For det første viste det seg i den flate topografi store parallelle furer - som lignet traktor-merker - tvers over milevis av jevne bro-legnings-

aktige klipper. Dette viste at masser av glacial-is som utgjør polkaløtten, hadde skuret over land.

For det annet. Klippene inneholdt en magnetisk beretning. Linjer av magnetisme i klippene påviste at de engang hadde ligget ved sydpolen og ikke ved nordpolen.

Ennvidere understreker fjellets sedimentære sammensetning en is-fortid. Deltaer av sand er sansynligvis et produkt av is-smelting og sprekker i jorden er et typisk resultat av frysing i stor dybde. Fossil-beviser fastslår teorien.

Trilobiter - små krabbelignende dyr som forsvant for millioner av år siden, like etter den ordovisiske periode - ble funnet innesluttet i klippene. Radioaktiv datering av fjellet setter deres alder til ca. 450 millioner år.

Etter slike beviser fastslår vitenskapsmennene at Sahara engang var dekket av et mektig lag kontinental is.

Skjønt Europa engang var dekket av isbreer fra nordpolen, mener dr. Fairbrigde, at den is som dekket Sahara ikke kom fra nord.

En grunn er at det område som omfatter Marokko, Libya, Mauretania, Algeri, Nigeria og Chad bare ligger 240 mil fra Ekvator - altfor langt syd til at en nordlig isbre kunne nå dit, når Jordens akse lå som den ligger nå. En annen grunn er at skuringsmerkene i stenen viser at breen beveget seg fra syd mot nord. sentret for dem gamle sydpolen er nå beliggende i grensepunktet for algeri, Libya og Nigeria. Temperaturen der når + 60° C. Antarktisk temperatur kan falle til + 60° C.

Jorden hadde et helt annet utseende for 450 millioner år siden enn idag, sa dr. Fairbrigde. Syd-Amerika og Afrika var sansynligvis ett kontinent, og lå nær Ekvator. Tropiske korallavleiringer er blitt funnet i det moderne Antarktis.

Vitenskapsmenn ble først nysgjerrige da de fant de flate klippeformasjoner i Sahara for 10 år siden, da algirske og franske geologer lette etter oljeforekomster i ørkenen. Den siste ekspedisjonen tok Algeri, Brasil, Danmark, England, Frankrike, Holland, Polen, Sverige, Sovjet-Unionen, USA og Vest-Tyskland del i. (New York Times, 21.4.70.)

HER ER NATUREN GAL

I samme øyeblikk man ser plassen, er det noenting som sier en at man er kommet til et sted der naturen har blitt vanvittig. Skulle du befinne deg på hestryggen når du nærmer deg plassen, reagerer hesten umiddelbart. Fuglene endrer plutselig kurs og flyr bort fra det underlige stedet. Til og med tréerne gir et inntrykk av at de står under innflyttelse av krefter fra hvilket de ikke kan unnvike. Innenfor denne magiske sirkel av tyngdekraft, som løper amok, heller nemlig alle tréer helt tydelig mot den magnetiske nordpolen, trass i at alle tréer utenfor sirkelen står loddrett opp.

Dette er den berømte plass som kalles "Oregon Vortex". Den ligger langs sandbankene ved Sardinebukten i Oregon. Hva som utmerker plassen vet man, men hvorfor og hvordan har ennå ingen kunnet svare på.

Denne heksegryte av magnetiske strømmer er omtrent 60 meter i diameter. Den er forholdsvis sirkelrund, men måleinstrumentene viser at den eksakte størrelsen på denne forvirrende plassen varierer med perioder på 90 dager. Innenfor sirkelen ligger et treskjul som en gang tjenestegjorde som eksperimentlokale, men som ble oppgitt år 1890 da de instrumenter teknikerne anvendte begynte å vise feil.

Hele skjulet er skjevt og skakt, men man vet ikke om det er de ukjente kreftene innenfor sirkelen som påvirker det, eller om det er synkninger i grunnen.

Når man går inn i skjulet, går man inn i en annen verden. Man kjenner en underlig kraft som vil tvinge en nedover, presis som om tyngdekraften plutselig øket. Instinktivt bøyer man seg ti grader fremover mot sentrum av sirkelen. Bøyer man seg bakover, får man en krypende fornemmelse av at noe tvinger en inn mot sentrum - eksakt så som alle instrumenter viser at noe virkelig gjør.

Mange vitenskapsmenn har gjort omfattende eksperimentert for å kunne løse heksegrytens gåte. De

hengte tunge metallkuler i kjeder fra bjelkene i skjulets tak. Besøkende kan fremdeles se en av disse kuler ned mot marken i en vinkel som strider mot tyngdeloven. Den henger inn mot sentrum i sirkelen. Det er meget lett å få den til å pendle til den kanten, men vanskeligere å svinge den ut-over sirkelen.

Til og med sigaretttrøk påvirkes av heksegrytens underlige krefter. Blåser man ut en røksky i den stille luften i skjulet begynner den å forme spiraler, som svever mot sirkelens sentrum og forsvinner.

Et av de utrolige triks man kan få se her er dette. Noen stiller et tomt glass på et skrånende bord, med høyeste siden vendt mot sirkelens sentrum. Plutselig begynner glasset å klatre oppover bordplaten, dratt av de mystiske kreftene som ingen kan forklare. Plasserer man en vanlig bolle på en jevn overflate ved sirkelens ytterkant, ruller bollen inn mot midten. Slinger man opp en masse papirbiter virvler de omkring i luften og dras mot midten der de ruser rundt i spiraler, liksom styrt av en ukjent og usynlig hand.

Denne skoglysningen, der naturen synes å ha blitt gal, var kjent blant indianerne, som forklarte for den hvite mann at plassen var fortrollet. De hvite måtte overbevises om de hemmelige kreftenes eksistens, og da de hadde blitt det begynte de sine undersøkelser. De holder på enda.

Kan det være spørsmål om noe optisk synsbedrag?

Med instrumentenes hjelp har man bevist at det hverken dreier seg om et synsbedrag eller en fantasi. Et så enkelt verktøy som en golfklubbe kan man meget vel anvende som bevis. Det er bare å stille den i en viss vinkel fra sentrum, så står den av seg selv!

De fenomen som følger med de mystiske kreftene som er i omløp i heksegryten er klart elektromagnetisk i sin karakter. En vanlig lysmåler som anvendes av fotografer viser helt andre verdier utenfor enn i sirkelen. Kompasser fungerer overhodet ikke i det hele tatt.

Denne verdensberømte "Oregons Heksegryte" ligner i noen hensyn en annen plass omkring åtte mil

derifra. De krefter som der er i omløp er imidlertid ikke like sterke.

Hva det er for krefter vet man ikke. Man kan måle dem, praktisk talt se dem, men man kan ikke forklare dem. Heksegryten i Oregon er i sannheten en av de underligste og kanskje "galeste" plasser som finnes på Jorden. (Hemmets Journal, 29.8.63.)

Interstellare molekyler

av Eddie Morild.

Moderne radioastronomer spøker nå med at deres forskning er blitt mer og mer lik organisk kjemi i stedet for astronomi. Det siste året er det funnet en rekke organiske stoffer i verdensrommet ved hjelp av radioastronomi.

Astronomene har lenge visst at det interstellare rom ikke er det tomme vacuum man kunne tro. Det har vist seg å eksistere materie i flere former: enkle atomer, ioner, enkle molekyler og støvpartikler. Hvor alt dette skriver seg fra er ikke godt å si, men man har visse holdepunkter for at det spiller en vesentlig rolle i dannelsen av nye stjerner.

Molekyler er ikke "livløse" stoffer, atomene vibrerer og utfører visse svingninger om sine likevektsstillinger i molekylene og elektroner farer frem og tilbake mellom atomene i bestemte "baner", alt etter den energi de har. På grunn av den sterke stråling som stadig gjennomtrenger universet, vil molekylene ustanselig bli truffet av disse energirike strålene. Molekylet blir da eksitert, som man sier, det absorberer strålingen og beholder energien noen milliontedels sekund eller så før det slipper den, men nå som en annen stråling som er helt spesiell for vedkommende molekyl. Derfor kan man faktisk tildele ethvert molekyl et "fingeravtrykk" i form av stråling, og denne strålingen kan være radiobølger, med kortbølgefrekvens. Det er denne stråling som observeres av de store radioteleskopene som kan innrettes mot et ørelite punkt på himmelen. Til nå har man opp-

daget: Hydroxyl-radikalet (OH), Ammoniakk (NH₃), Vann (H₂O), Carbonmonoxyd (CO), Formaldehyd (HCOH), Hydrogencyanid (HCN), Cyanoacetylen (C₂HCN) og molekylært Hydrogen (H₂).

Astronomene har store vansker med å forklare disse stoffenes opprinnelse, men iallfall er det akkurat disse stoffer som er forløpere til levende liv.

Ifølge den russiske biokjemiker A. I. Oparins teori om livets opprinnelse på Jorden, kan NH₃, HCN, H₂O, CO, H₂ og HCOH inngå videre reaksjoner under visse betingelser og danne aminosyrer, som er bestandelene i proteiner. Dette har ved forsøk vist seg å holde stikk og man kan jo trekke konklusjoner dit hen at det foregår visse ting ute i universet som det også må antaes engang har skjedd på Jorden.

BEVIS FOR UTENOMJORDISKE AMINOSYRER I METEORITT!

28. september 1969, kl. 1100 lokal tid, falt en meteoritt ned nær Murchison, Victoria i Australia. Den eksploderte i luften og slynget fragmenter ut-over et område på ca. 14 km².

Flere av stenene ble plukket opp i løpet av våren 1970, og av disse ble de med minst brudd og sprekker valgt ut for videre studier.

Prøvene viste seg å inneholde 2% carbon og 0,16% nitrogen, kjemisk sett viste den seg å være en såkalt carbonaceous chondrite, type II, og ble siden kjent som Murchison-meteoritten.

Analyser av det indre av meteoritten viste seg å inneholde flere aminosyrer, også slike som ikke finnes i biologiske systemer på Jorden. (Glycin, alanin, glutaminsyre, valin, prolin, 2-methylalanin og sarcosin).

Foruten disse ble også flere hydrocarboner funnet, noe som kan tyde på biologisk aktivitet.

Resultatene har vekket oppsikt i vitenskapelige kretser og gir nok en støtte for tro på liv uten - for Jorden.

Kollektivet «BLOKOL»

heter et foretakende i Danmark, som beskjeftiger seg med dyrkning av frukt og grønnsaker etter den Biodynamiske metode, dvs. man benytter ikke kjemiske gjødninger eller sprøytemidler. Kollektivet, som er forholdsvis nystartet, har til formål:

- a. Å dyrke sunne frukter og grønnsaker til medlemmene.
- b. Å selge sunne frukter og grønnsaker til butikker og private.
- c. Å skape en sunn jord ved den biologiske metode.
- d. Å utbrede litteratur om en sunn jord og et sunt levevis.
- e. Å søke kontakt med foreninger og enkeltpersoner over hele Verden.
- f. Å foranledige kursvirksomhet om sunn ernæring.
- g. Å fordele evt. utbytte i forhold til arbeidsmessig innsats.

DEN AKTUELLE BAKGRUNN FOR OPPRETTELSEN AV ET VEGETARISK KOLLEKTIV.

Det, som ligger til grunn for vårt prosjekt med etablering og videreførelse av et biologisk vegetarisk kollektiv, er den uholdbare situasjon, i hvilken vi for tiden befinner oss. Det er middelet, pengene, som er blitt til mål for alles streben. De negative krefter, som driver mennesket til et sanseløst jag etter døde ting, synes å ha overtatt hos de fleste for tiden. Den enkelte, som ønsker å anvende sin tid til noe positivt, søker etter et fast holdepunkt. Og et sådant holdepunkt vil vi finne i et kollektiv, hvor en gruppe av positivt tenkende mennesker arbeider med å samle og utvikle de positive krefter, som er nødvendig for å kunne klare de store omveltninger, som danner inngangen

til den tidsepoke vi kaller "Vannmannens tidsalder".

For å tilpasse oss de endrede krav, som stilles oss i den nye tid, er det nødvendig, at vi arbeider på å tilpasse vår tankekraft og levemåte til en høyere frekvens enn denne, hvori vi nå lever.

Det er viktig, at vi, i samklang med andre positivt innstilte, ved naturlig levevis, og ved å rette tankekraften inn i de høyere baner, frigjør de slumrende krefter, som vi alle besitter, og som vi får sterkt bruk for i det kommende samfunn. = Altså en frigjørelse av latente livgivende krefter.

Hva vil det enkelte menneske nå kunne gjøre? - Noen vil kanskje spørre: "Hva kan jeg gjøre, og er det i det hele tatt en mulighet for å utrette noe, som ikke virker støttende for det samfunn, som ikke har andre veier enn krigens og krisens å gå?"

Ja, det enkelte menneske vil kunne gjøre meget, og især, hvis det arbeider på like fot med en gruppe, hvori hver enkelt deltaker er innstilt på å utføre en oppgave til gagn for et felles mål. - Som eksempel på en enkelt persons arbeide kan nevnes Pater Pierres arbeide for de fattigste i Paris og andre storbyer. Pater Pierre startet sitt tjenende arbeide uten nevneverdige økonomiske midler, og resultatet av dette arbeide er i dag kjent Verden over. J.A.K.-bevegelsen er begynt på omtrent samme måte med en enkelt persons initiativ.

Også for vårt arbeide gjelder det, at det ikke er et spørsmål om penger eller eiendom, som er det primære; men det primære er å få aktive mennesker samlet i en gruppe, som føler trang til å gjøre en innsats, uten tanke på personlige fordeler. Som en enkelt person, eller en gruppe, kan sette en negativ sirkel i gang, således vil den enkelte, og den gruppe han arbeider i, også kunne starte en positiv sirkel. Og, når vi nå vet, at det flere steder på Jordkloden arbeider sådanne små og større grupper av positivt innstilte mennesker, gir det jo tillit og tro til, at det altruistiske samfunn vil kunne bli en realitet - og den eneste mulige realitet.

Et sådant altruistisk samfunn - in miniature - er innenfor rekkevidde i dag, så snart et passende

antall personer kaster den alminnelige tvil bort og erstatter denne med tillit, tro og vilje. Vi må nemlig ikke tro, at vår misjon som menneske, er å være passive tilskuere og tilhørere til livets pulsslag, men vi må tro på, at vi alle har som livsoppgave å være aktive medskapere i kontakt med naturen i oss og omkring oss.

Det ville være nærliggende i dag å være fornøyde med å kritisere regjeringer, myndighetene og alle andre lovgivende instanser, men dette vil KUN være negativt og vil gjøre oss selv ringere, idet dette IKKE ville ha den ringeste innflytelse på situasjonen. Vi, som kan se miséren, men som samtidig har troen på noe bedre, har en oppgave å utføre her på kloden ved å forberede oss på å være med i den pionergjerning, det er å vise veien for våre søstre og brødre, som søker mot en lysere og bedre tid.

Dette er Din og min livsoppgave HER og NÅ!

Pionererne.

Nærmere opplysninger kan fåes ved å skrive til:
Vegetarisk Kollektiv, "BIOKOL" Kragneæs,
5960 Marstal, Danmark.

Fra samme sted kan man også få kjøpt et hefte som utdyper kollektivets idéer ytterligere og adskillig mere detaljert. Emnene som berøres er inn delt i følgende avsnitt: Vår syke samfunnsform, Sammenhengen mellom sykdom i samfunn, levevis og mold, En sunnere jord, Nødvendigheten av et sunt levevis, Betydningen av kollektivt arbeide, Internasjonalt samarbeide, Arbeidet på kortere og lengere sikt, Hva kan den enkelte gjøre, Problemernes forenkling, Frigjørelse innadtil og utadtil. Hftet, som heter: "Pionerer på vej mod en ny tid", av H. Kortsen, er på 64 sider i boktrykk, og koster fritt tilsendt Danske kr. 5,00.

Indias store vitenskaps- mann J.C. BOSE

av Kjell Sveen

I sin bok "En yogis selvbiografi" skriver Paramahansa Yogananda - (den store indiske yogi som utsendt til vesten bl.a. stiftet 2 ikke-sekteriske organisasjoner; "Self realization Fellowship" og "Yogoda-Sat-Sanga Society (YSS)" i India) om den store vitenskapsmann Jagadis Chandra Bose, at hans trådløse oppfinnelser var av tidligere dato enn Marconis. At Bose var den første til og oppfinne en trådløs koherer og et instrument til å angi elektriske bølgers brytning. Men den indiske vitenskapsmann utnyttet ikke sine oppfinnelser kommersielt. Han vendte snart sin oppmerksomhet fra den uorganiske til den organiske verden. Hans revolusjonerende oppdagelser som plantefysiolog slår endog hans radikale bedrifter som fysiker. Hans oppfinnelse av "Creskografen", som er istand til en forstørrelse av det enorme antall av ti millioner, åpner uanede muligheter. Creskografens gjengivelser vil overbevise den mest skeptiske om, at planter har et sensitivt nervesystem og et variert følelsesliv. Kjærlighet, hat, glede, frykt, behag, smerte, irritabilitet, sløvhet og utallige andre reaksjoner på stimuli er likeså universelle i planter som i dyr.

Paramahansa Yogananda forteller om sitt besøk i Bose-laboratoriet sammen med vitenskapsmannen, og først en del av talen som Bose holdt ved åpningen av dette instituttet i Calcutta: "Det arbeide som allerede er utført i Bose-laboratoriet vedrørende stoffets reaksjoner og de uventede oppdagelser om plantelivet, har åpnet nye utstrakte områder for forskning i fysikk, fysiologi, medisin, landbruk, og endog i psykologi. Problemer som hittil ansås for uløselige, er nå bragt innenfor eksperimentell undersøkelsessfære. Men stor suksess nåes ikke uten streng nøyaktighet. Derfor det lange batteri av super-følsomme instrumenter og apparater av min

oppfinnelse, som står foran Dem idag i deres kasser i inngangshallen. Skjønt vitenskapen hverken hører til Østen eller Vesten, men nærmest er internasjonal og universell, er India dog i særlig grad egnet til å yte store bidrag. Den brennende indiske fantasi, som kan fremtrylle ny orden ut av en masse tilsynelatende motsigende kjensgjerninger, holdes i live av konsentrasjonens vane. Denne disiplin forlener én med evnen til med uendelig tålmodighet og engasjerer sinnet i søken etter sannheten".

Tårene sto i mine øyne ved vitenskapsmannens avsluttende ord. Er den ikke i virkeligheten et synonym for India, denne tålmodighet som trosser både tiden og historikerne?

Jeg besøkte forskningssenteret igjen kort etter åpningsdagen. Den store botaniker førte meg inn i sitt stille laboratorium. "Jeg vil sette Creskograften til denne Bregne; forstørrelsen er enorm. Hvis en snegles krypen ble forstørret i samme forhold ville den synes å bevege seg med et ekspress-togs fart!" Mitt blikk var festet på skjermen som reflekterte den forstørrede bregneskygge. Miniature livsbevegelser var nå klart synlige; planten vokste ganske langsomt foran mitt fascinerte blikk. Vitenskapsmannen berørte spissen av bregnen med en liten metallstang. Utviklingspantomimen stanset brått, men gjentok sin uttrykksfulle rytme så snart stangen ble fjernet. "Du så hvordan den minste forstyrrelse utenfra skader de følsomme vev," bemerket Bose. "Se; jeg vil nå tilføre den kloroform, og så gi en motgift". Virkningen av kloroformen stanset all vekst; motgiften gjenopplivet den. De evolusjonære bevegelser på skjermen fengslet meg mere enn en filmhandling. Min ledsager (her i skurkens rolle) stakk et skarpt instrument gjennom endel av gregnen; som tilkjennenga smerte ved lette krampetrekninger. Da han skar stengelen delvis igjennom med et barberblad, kom skyggen i voldsom bevegelse, og ble deretter helt stille, da døden satte sitt endelige punktum.

"Ved først og kloroformere et kjempestort tre, gjennomførte jeg en heldig omplanting. Vanligvis dør disse skogens monarker meget hurtig etter

flytting". Jagadis smilte lykkelig, mens han fortalte om denne livreddende manøvre. "Mitt følsomme apparats kurver har vist, at trær er i besittelse av et kretsløp; deres saftbevegelser svarer til dyrelegemers blodtrykk. Saftoppstigningen kan ikke forklares på grunnlag av de sedvanlige mekaniske lover, så som hårrørsvirkningen. Creskografen har vist, at fenomenet består i levende cellers virksomhet. Peristaltiske bølger utgår fra et sylindrisk rør, som går ned gjennom treet og tjener som et reelt hjerte! Jo dypere vi ser, dess mere slående bevis får vi for, at en ensartet plan forbinder alle former i den mangfoldige natur".

Den store vitenskapsmann pekte på et annet instrument. "Jeg skal vise forsøk på et stykke Tinn. Livsenergien i metaller reagerer positivt eller negativt på stimuli. Tusjmerkene vil registrere de forskjellige reaksjoner". Dypt interessert iakttok jeg kurven, som oppteignet de karakteristiske bølger i atomets struktur. Da professoren tilførte Tinnets kloroform - stanset svingningene, men begynte igjen etterhvert som metallet gjenvant sin normale tilstand. Min ledsager ga det et giftig kjemikalie. Samtidig med Tinnets skjelvende endelig skrev nålen dramatisk dets dødsbulletin på papiret.

"Bose-instrumentene har bevist, at metaller, så som stål som brukes i sakser og maskiner, kan bli trette og gjenvinner deres styrke ved periodisk hvile. Livspulsen i metaller kan lide alvorlig eller endog helt utelukkes, hvis man anvender elektrisk strøm eller sterkt trykk mot dem".

Jeg så meg rundt i rommet på de tallrike oppfinnelser, som ga veltalende vitnesbyrd om utrettelig oppfinnsomhet.

"Sir, det er beklagelig, at man ikke fremskynder landbrukets utvikling ved hjelp av større bruk av deres vidunderlige mekanismer. Kunne man ikke saktens anvende noen av dem i hurtige laboratorieforsøk, for å finne ut av de forskjellige typer kunstgjødnings innflytelse på plantevekst?"

"Du har rett. Fremtidige generasjoner vil gjøre flittig bruk av Bose-instrumentene. Men vitenskapsmannen kjenner sjelden til belønningen, mens han

lever; det er nok og oppleve gleden over kreativ tjeneste".

Idet jeg uttrykker min uforbeholdne takknemlighet ovenfor den utrettelige vismann, tok jeg avskjed. "Kan hans genis forbausende fruktbarhet noensinne uttømmes?", tenkte jeg.

Årene brakte ingen forminskelse. Bose oppfant et innviklet instrument, "Resonans Cardiografen" - hvormed han foretok omfattende forskninger av utallige Indiske planter. Herved avslørtes en enorm uant pharmacopé av nyttige medikamenter. Cardiografen er konstruert med ufeilbarlig nøyaktighet, hvorved en hundredel av et sekund angis på en kurve. Lydgjengivelser måler uendelig fine pulseringer i plante-, dyre- og menneskestruktur. Den store botaniker forutsa, at bruken av hans cardiograf vil føre til viviseksjon på planter istedenfor dyr. "Samtidige gjengivelser av en medisins virkninger på en plante og et dyr har gitt forbausende ensartede resultater", vedble han. "Allting i mennesket kan foregripes i planten. Eksperimentering på plantevekst vil bidra til å minske dyrs og menneskers lidelser". År senere ble Boses pionéropdagelser vedrørende planter bekreftet av andre vitenskapsmenn. Således har "New York Times" gitt følgende beretning om arbeidet, som ble utført på Columbia University i 1938: "Innen for de siste par år er det blitt fastslått, at når nervene sender budskaper mellom hjernen og andre deler av legemet, frembringes det bittesmå elektriske impulser. Disse impulser er blitt målt av følsomme galvanometer og forsterket millioner av ganger av moderne forsterkerapparater. Inntil nå hadde man ikke funnet noen tilfredsstillende metode til å studere impulsenes bevegelser langs nervefibrene i levende dyr eller mennesker på grunn av den store fart, som disse impulser beveger seg. Doktorene K.S.Cole og H.J.Curtis har berettet, at de har oppdaget, at de lange enkelte celler i ferskvannsplanten Nitella, som ofte brukes i gullfiskbassenger, i virkeligheten er de samme som de enkelte nervefibre. Ennvidere fant de, at når Nitella-fibrene stimuleres, utsender de elektriske bølger, som på enhver måte, unntatt med hensyn til hastig-

heten, ligner de elektriske bølger, som nervefibrene i dyr og mennesker utsender. De elektriske nerveimpulser i planten viste seg å være langsommere enn dem i dyr. Denne oppdagelse bemektiget Columbia seg derfor som et middel til å ta opp slow-motion-film av elektriske impulsers bevegelser i nervene. Nitella-planten kan således ble en slags Rosetta-sten for tydningen av de omhyggelig bevoktede hemmeligheter på selve grenselinjen mellom sinn og stoff.

Vi blir BRUTALE av å leve som sardiner i boks

To engelske forskere konkluderer at fra studier av ville aper og aper i zoologiske haver.

av Erik Ettrup.

Vi blir alle sammen mere og mere aggressive og krigerske, fordi vi lever for tett sammen. Det gir stress å bo i byene med dens manglende albuerom, og beviset er stigningen i voldsforbrytelser, voldelige demonstrasjoner og kriger. Det mener i hvert fall de to engelske forskere Claire og W. M. S. Russell, og de to bygger sine påstander på en rekke undersøkelser, som fortrinnsvis omfatter forskjellige ape-arter.

De to forskerne har funnet ut, at forskjellen mellom oppførselen blant ville aper og aper i zoologiske haver er felles for alle studerte arter, og at forskjellen er så stor, at det er berettiget å tale om helt forskjellige adferdsmønster.

Blant aper, som lever under fullstendigt avslappende forhold i sine naturlige omgivelser, er uoverensstemmelser sjeldne, og vold praktiseres nesten ikke. Blant aper, som lever på et begrenset område som i en zoologisk have, er det ofte uoverensstemmelser og voldsanvendelse, som medfører døden.

Ekteparet Russell henviser bl.a. til zoologen Hans Kummer, som har sammenliknet en viss apearts oppførsel i det fri i Etiopia og aper av samme slag i Zürichs zoologiske have. Aggressive hand-

linger blant hanapene var 17,5 ganger så hyppige hos apene i den zoologiske have enn i det fri. Alvorlige bitesår var alminnelige, mens de slett ikke fantes i Etiopia.

Claire og W.M.S. Russell forkaster helt den tidligere teori om, at voldsanvendelse i de fleste tilfeller henger sammen med mangel på fødevarer. De har heller ikke tiltro til den oppfattelse, at aggressivitet er en av de faste, menneskelige svakheter.

SIVILISASJON OG VOLD.

De mener direkte, at den første tese motbevises av, at stigningen i voldelige handlinger er meget stor i mange av de utviklede landene, bl.a. USA og England. Den andre teori mener de indirekte å kunne ta livet av gjennom studiene av apene.

Apene i de zoologiske haver lider ikke av mangel på føde, men derimot plass. Hans Kummer fant ut, at vold mellom zoo-apene oftest fant sted, når apene forsøkte å sikre seg en av de få, kunstige klippe-avsatser i grotten.

To andre forsøk er utført i Calcuttas og Bristols zoologiske haver. I Calcutta rundt regnet fordobles volden, da grotten ble halvert, i Bristol falt voldsanvendelsen med 75 pct., da antallet av aper i grotten ble halvert.

Studier av ville aper viser, at det nok finnes ledere blant apene, men aldri en apediktator. Det er langt fra alltid, at den sterkeste ape velges til leder, og hvis det kommer til uenighet mellom lederen og en sterkere ape, får lederen alltid støtte fra resten.

I virkeligheten kan en meget aggressiv ape aldri regne med å nå til topps i hierarkiet under normale, ville forhold.

Grundige studier av ville aper har vist, at chimoanser av høy status aldri er de mest aggressive, men tvertimot har de fleste vennskapelige kontakter med de andre aper. De er de mest avholdte, og de har opp til ni ganger så mange vennskapelige kontakter som de andre som gjennomsnittet.

Motsetningen finnes i zoologiske haver. Hvis apene lider under plassmangel, vil man ofte finne den sterkeste ape som absolutt diktator, som alle andre har angst for. Høy status oppnås gjennom brutalitet.

Blant ville aper vil lederen undertrykke en uoverensstemmelse blant sine undergivne ved en mild trusel, mens diktatoren i zoologiske haver vil angripe og straffe. En vill ape kan avreagere sin utilfredshet mot en lavrestående, men den truede ape kan simpelthen forsvinne et øyeblikk. I zoologiske haver vil en straffet ape som regel videregi straffen ved å angripe en laverestående og dermed illustrere, at vold avler vold.

OVERGANGER.

I sine naturlige omgivelser vil en trusel fra en ape ofte få andre til å true i samme retning, selv om de ikke kan se, hvem det trues av, men ledere vil med en fredelig trusel berolige gemyttene. Blant aper i zoologiske haver er det alminnelig, at andre aper slutter seg til den angripende ape mot den angrepne. Laverestående aper er derfor ofte utsatt for voldelige overfall og kan få status som paria.

Når brutaliteten råder, er det som oftest hunaper og apeunger, det går ut over. De er jo de svakeste. En undersøkelse i Regent's Park så langt tilbake som 1920 viste, at åtte av 61 hanaper kom ut for en voldelig død, mens 30 av 33 hunaper og fem av fem apeungers død skyldtes vold.

Ekteparet Russell fører resultatet av disse undersøkelser over på menneskelige forhold. De medgir i tidsskriftet "The Ecologist", at det neppe lever mennesker under så fullkommen avslappende forhold, som ville aper kjenner.

Men de våger allikevel å sammenlikne, fordi det finnes samfunn med større eller mindre grader av overbefolkning. De mener selv, at de har beviser for påstanden:

- Hvis man kunne eliminere sammenstuvning av mennesker fullstendig, ville våre samfunn være like så fredelige som de ville apers.

MENNESKER.

De refererer til engelske kriminologer, bl.a. F. H. McClintock, som har undersøkt voldsforbrytelser i London i 1950, 1957 og 1960.

Første undersøkelse viste, at voldsforbrytelser hyppigst forekom i tettbefolkede kvarterer med dårlige boligforhold.

Etterhvert som andre områder ble tett befolket, spredtes voldsforbrytelsene til dem, mens de pene forstadskvarterer stadig var fredelige som tidligere. I Newcastle har byplanleggerne ganske nylig gjennomført en undersøkelse av den mest befolkede og minst befolkede tredjedel av byen.

Den mest befolkede tredjedel av byen hadde fem ganger så mange overfall, fire ganger så mange bedragerier, tre ganger så mye ungdomskriminalitet, fem ganger så mange forsømte barn, fem ganger så mange kjønns sykdommer og 43 pct. flere aborter og dødfødte barn.

I sin selvbiografi skriver H.G. Wells om en kort overgang i sitt liv, hvor han levde som "sardin i en boks" i et slumkvarter:

- I noen uker av mitt liv så jeg så å si gjennom et hull på en tilværelse hårdere, mere dyrisk og lavere, enn jeg hadde opplevd før.... Jeg tror, at det særlige ubehag ved den episode skyldes, at vi alle levde alt for tett sammen. Vi var så sammen-trengte..... som aper i en zoologisk have. (POLITIKEN, 18.10.70.)

Liv i andre verdener

I en belgisk avis som utkommer i Liege, var det nylig et intervju med professor Duchesne, angående liv i andre verdener. Han sier, blant mange andre positive svar, at etter hans overbevisning, er den menneskelige form den samme i hele Kosmos.

Den samme avis har alltid en hel del interessante nyheter om rumprogrammet i forhold til UFO-er, og også til observasjoner. Angående Måne-programmet siterer avisen hele avsnitt fra George Adamskis bøker.

FRED PÅ JORDEN

Fred og ordnede forhold har i tidens løp vært de fleste menneskers ønske, men menneskene har hatt den oppfattelse, at kun hvis deres egne idéer til en ordning ble gjennomført, kunne det bli orden og fred. Mange kriger er blitt utkjempet på Jorden av mennesker, hvis idé eller religion gikk ut på fred og orden, men man hadde blott forskjellige oppfatninger av, hvordan dette mål skulle nåes.

Da budskapet kom, om at den andre verdenskrig var slutt, fyltes millioner av mennesker av lykke og glede. Endelig var freden kommet til Jorden. Men det ble noe av en skuffelse. Det må være helt klart, at freden ikke kan vinnes gjennom krig.

Fred på Jorden kan oppnås, når nestekjærlighet, forståelse og tillit hersker mellom menneskene. Mange grupper Jorden over samles nå for å hjelpe hverandre med å forsterke disse egenskaper, Og det er i hverdagslivet, at vi skal gjøre en innsats for å leve opp til det.

La oss i alle grupper forenes i ønsket om fred ved å gi hverandre full tillit og gjøre et forsøk på å leve opp til det, så vi føler en glede og lykke ved å være sammen. Og la oss gi denne glede og lykke videre til alle de mennesker vi møter i vår hverdag, så det vil spre seg som ringer i vannet.

Tenk den dag da alle mennesker på Jorden gir hverandre full tillit og samarbeider i felles glede og lykke. Tenk den dag da alle radio- og TV-programmer Jorden over avbrytes, og man hører U. Thant's stemme: "Alle land på Jorden er blitt enige om, at det aldri mere skal være krig, og at de alle i fremtiden vil hjelpe hverandre fremover". Tenk den dag da freden kommer til alle mennesker på Jorden.

Så la oss alle gi hverandre hånden med et gjensidig ønske om den tillit, glede og lykke, som vil føre til vårt felles mål: FRED PÅ JORDEN. Kom!!

Lord Dowding

av Jakob Walter

Søndag den 15. februar døde, 87 år gammel, en av Englands kjente og i en viss forstand miskjente menn fra annen verdenskrig, luftmarskalk lord Dowding.

Berlindske Tidende omtalte om, at han var den, som umiddelbart for denne krig organiserte det engelske luftforsvar, samt at det var under hans fremragende kommando, at dette i etteråret 1940 tilføyde det tyske luftwaffe et så stort nederlag, at Hitler måtte oppgi å invadere England, hva også fikk betydning for vårt land.

Lord Dowdings kommandoføring ble betegnet som genial. Allikevel ble han med et døgns varsel avskjediget, så utrolig det enn lyder, fordi luftforsvarsstaben mente, at han skulle ha anvendt en større styrke!

Videre beretter Berl. Tid., at lord Dowding etter krigen var engasjert i et omfattende arbeide med psykisk forskning og hevdet å ha forbindelse med de avdøde. Han organiserte kampanjer mot dyremisbruk og skrev bøker om livet etter døden. Dette er riktig, og hans bøker og foredrag om dette var preget av intelligens og alvor.

Lord Dowding ble født den 24. april 1882 i et lærerhjem i Skottland. Han ble utdannet som artillerioffiser og senere som pilot i det kongelige britiske flyvåpen. - Etter første verdenskrig ble han overført til Royal Air Force og i 1937 utnevnt til luftmarskalk. Fordi han var et menneske med utpreget åndelige interesser, kam han sikkert ofte til å stå i et motsetningsforhold til de folk han samarbeidet med. Men han var en mann med sine meningers mot, og ble spiritualismen angrepet i "House of lords", hvor han hadde sete, tok han til orde og belyste problemet.

Da spørsmålet om "flyvende tallerkener" ble debattert, spurte man lord Dowding, om hans stillingtagen var påvirket av at han var spiritualist. Han svarte, at han var spiritualist, men at dette ikke påvirket hans oppfattelse av "flyvende tallerkener". Han viste, at de var realiteter og vitne

om interplanetarisk forbindelse. Hans sakkunnskap som flyver sa ham, at de ikke kunne være av jordisk opprinnelse.

I begynnelsen av juli 1956 ble forslaget om dødsstraffens avskaffelse behandlet. Det ble med velvilje behandlet av "House of Commons", men ble ikke med samme forståelse mottatt av Lordene. Da stilte Dowding spørsmålet: "Hva tror De, som skjer med morderen, etter at han er blitt henrettet?" Han selv forestilte seg, at morderen tenkte: "Nå, så de tror de har drept meg!"

- I hvilken grad, uttalte lord Dowding, kan en slik morder etter henrettelsen påvirke mennesker på Jorden? Noen av disse personer, sa han, er fylt av blindt raseri på grunn av den måte, hvorpå de er berøvet sine jordiske liv. Deres eneste begjær er å forårsake så mye skade blant de levende på Jorden, som de er i stand til.

Han henviste til en statistikk fra de siste fem år, som viste, at 16 av 85 mordere, som var blitt hengt, hadde drept sine ofre i et plutselig utbrudd av vannvidd og avsindighet. "Jeg vet bestemt", fortsatte lord Dowding, "at diskarnerte ved visse omstendigheter er i stand til å gå inn i et levende menneskets aura, besette hans bevissthet og kontrollere hans legeme. Jeg har hatt personlig erfaring ved å behandle slike tilfeller av besettelse og utdrivelse av den besettende ånd og få ham til ikke mere å gjenta noe slikt. Jeg er overbevist om, at noen av de 16 tilfeller beror på denne type tvangsbesettelser".

- "Det er ikke en uholdbar hypotese å anta, at man ved å henge mordere løper den risiko snarere å øke enn å minske antallet av mord i en viss tidsperiode. Å henge en morder hemmer hans fremadskridende utvikling etter døden. Dette stiller uskyldige mennesker over for faren av tvangsbesettelse og legger et uberegneligt ansvars byrde på skuldrene til de som utfører henrettelsen og tar bestemmelse om at den skal finne sted".

Slik var hovedlinjene i lord Dowdings karakter, dyktig og ubestikkelig, rettsindig, intelligent og klart tenkende, og slik vil han stå i bevisstheten til de som kjente ham. (Psykisk Information, mars 1970.)

USAF e t t e r

CONDON - RAPPORTEN:

"Det amerikanske flyvåpens akademi har lærebøker som advarer kadettene om at UFOer kan være romskip bemannet med fremmede fra andre verdener".

Under denne tittel presenterer den amerikanske ukentlige avisen "NATIONAL ENQUIRER" (største sirkulasjon av ukentlige aviser i Amerika) for den 11. oktober 1970 en artikkel av Lloyd Mallan:

En lærebok som benyttes for kadettene ved flyvåpenets akademi advarer dem om at Uidentifiserte Flyvende Objekter (UFOer) kunne være virkelige romfartøy med fremmede folk som nøye observerte Jorden.

"Den mest stimulerende teori for oss er at UFOer er materielle objekter som er bemannet eller fjernstyrt av vesener som er fremmede for denne planet", står det i Volum II av "Introduksjon til rom-vitenskap".

"Det beste er å ha et åpent og skeptisk sinn - og ikke innta en ytterliggående stilling til noen side av spørsmålet", råder fysikk-læreboken framtidige flyvåpen-offiserer til. En talsmann for flyvåpen-akademiet bekrefter at den for tiden benyttes som lærebok.

"The ENQUIRER" fikk kjennskap til boken - forfattet av major Donald G. Carpenter - gjennom UFO-forsker Earl J. Neff fra Cleveland, som fikk tak i et eksemplar etter store anstrengelser. "Tro meg, denne boken var ikke lett å skaffe seg", sa Neff. "Jeg prøvde i seks måneder. Dette er en bok som flyvåpenet slett ikke ønsker skal komme ut - fordi den setter dem i forlegenhet. Det står i motsetning til hva de forteller det amerikanske folk".

Flyvåpenets hovedkvarter har selv - etter mer enn 20 år - offisielt satt sluttstrek for sitt prosjekt for å undersøke UFOene, idet de sier at det ikke har vært tilstrekkelig vitenskaplig bevis på at fremmede fartøy enten er reelle eller er en trusel mot De Forenede Staters sikkerhet.

Men akademiet, i Colorado Springs, Colorado, for-

teller sine framtidige offiserer at visse data "antyder eksistensen av minst 3 og kanskje 4 forskjellige grupper av fremmede (muligens på forskjellige stadier av utvikling)".

I et 14-siders kapittel utelukkende viet til UFO-ene advarer læreboken om at vitenskaplige studier av UFO-mysteriet hittil har vært basert på menneskets nåværende begrensede kunnskap om fysikk - og at hva vi vet nå kanskje ikke gjelder for UFOene.

"En ting som man må vokte seg for i ethvert slikt studium er den fellen ubetinget å anta at vår kunnskap om fysikk (eller en hvilken som helst gren av vitenskap) er fullstendig", sier læreboken, og konkluderer: "Vi skal ikke benekte muligheten av fremmed kontroll av UFOer på basis av forutfattede meninger".

"Dette lar oss stå tilbake med den ubehagelige mulighet av fremmede besøkende til vår planet, eller i det minste fremmed-kontrollerte UFOer".

Overstående er kun en del av artikkelen. Kilde er: Portland Flying Saucer Club's Newsletter for november 1970.

MÅNE - FOTOGRAFIER

Det amerikanske magasin "Argosy" har offentliggjort en artikkel, som konstanterer at russerne og amerikanerne har fotografier som viser bygninger på Månen. Bygningene synes å være bygget av intelligente vesener. - Men mens russerne har sendt ut kopier av disse bilder, og kommet med flere hypoteser om hva de kan representere, har amerikanerne, hittil, forholdt seg taus.

Magasinet gjengir et fotografi som en amerikansk satellitt har tatt 37 km over Månens overflate. Det viser 8 forskjellige spir. Luna 9 har tatt to bilder som viser en rekke med "grense-stein".

Ifølge amerikanske vitenskapsmenn vil det største av disse spir - i fasong som en obelisk - ha bredde av 15 meter ved grunnen og en høyde av 12

til 25 meter. Sovjetiske vitenskapsmenn anslår høyden til omtrent 45 meter.

"Argosy's" vitenskapelige skribent, mr. Ivan Sanderson, forteller at rum-tekniker Alexander Abramov fastslår, at oppstillingen av spirene ordner en "abaque" (det øverste på en søyle-rekke), make til det som karakteriserer beliggenheten av Egypts tre store pyramider.

Sanderson mener, at disse strukturers mysterier vokser (øker), ved å lese en publikasjon fra NASA med tittelen: "Kronologisk katalog over begivenheter iaktatt på Månen", hvor man gjør oppmerksom på både de faste og de bevegelige lys som sees på Månens overflate, og på de fullstendig sirkelformete kratere, som ligner meget mere på kupler enn kratere, og som noen ganger ligger på en fullstendig rett linje. Til sist i artikkelen nevnes en observasjon av mr. John O'Neil, vitenskapelig forfatter, av en slags bro i et av Månens hav, som Solen viser seg under når den står i Månens horisont.

Noen av yogaens på- stander synes å være bekreftet

av Peter Hazelhurst.

Med et enestående forskningsprogram har ledende vitenskapsmenn undersøkt den transcendentale meditasjon med det formål å etterprøve de resultater, som yogier, hippier og andre tilhengere av indisk mystikk påstår å ha nådd ad meditasjonens vei.

Dette vitenskapelige studium av meditasjonen foretaes av den fysiologiske avdeling på Indias Institutt for medisinske Vitenskaper i Delhi.

Blant andre The Beatles' tidligere guru, Maharishi-yogien fra Rishikesh, er tilsynelatende sikker på, at hans umiddelbare meditasjon kan stå for en vitenskapelig undersøkelse, og åtte av hans disipler har reist til Delhi for å medvirke ved

eksperimentene. I de neste to måneder vil de bli bedt om å meditere, mens elektroniske apparater måler prosesser i hjerte, blodomløp og hjerne.

Instituttet har allerede avsluttet grundige undersøkelser av yogier, og programmets to vitenskapelige ledere, professor B. K. Anand og dr. G. S. Chhina, hevder, at de med sine resultater kan løfte sløret for mange av de myter, som knytter seg til Yoga. De har på den annen side også funnet vitenskapelige beviser for noen av de indiske mystikeres påstander.

Det er ennå for tidlig å dra konklusjoner av de foreløpige forsøk med Maharishis disipler, men dr. Chhinas forskning innen for den tradisjonelle yoga kaster et glimt av lys over noen av de mest besynderlige fenomener i forbindelse med den urgamle filosofi.

Av forskningsmessige grunner oppdelte vitenskapsmennene de frivillige yogi-forsøkspersonene i tre kategorier. De undersøkte først folk, som dyrket meditasjonen av avslapningsgrunnet eller for å forbedre sine daglige fysiske funksjoner. Den andre gruppen omfattet dem, som hadde gått videre til et høyere meditasjonstrinn (som Maharishis disipler) og den tredje kategori utgjordes av de få av kunstens mestre, som er i stand til å motstå smerte, eller som kan kontrollere legemets uvilkårlege funksjoner.

Dr. Chhina har især utført omhyggelige forsøk på mystikere, som kan utholde å være begravd i lengere tid, og indiske yogier, som kan stanse sine hjerteslag og puls ved viljens kraft.

"På overflaten er mange av deres påstander sanne", sier dr. Chhina. "For eksempel hadde adskillige av de frivillige forsøkspersoner legeattest som bevis på, at de kan stanse sine hjerteslag og puls ved viljens kraft. Vi undersøkte dem også med stetoskop og fant ingen pulsbevegelser eller lyder. Men etter forsøk med elektronisk utstyr så saken noe annerledes ut. De elektrokardiografiske kurver, som ble avtegnet, viser, at forsøkspersonene i stedet for å stanse sine hjerteslag øker hjertebevegelsene til en flimren.

Det de gjør er å fremkalle et sterkt trykk i

brysthulen. De tynne vener, som fører blodet tilbake til hjertet, faller sammen. Således kommer det ikke noe blod til hjertet, og det blir derfor heller ikke pumpet noe ut av dette organ. Følgelig forsvinner både pulsen og hjerteslagene. Og siden hjerteklappene ikke har noe arbeide å utføre, kommer det heller ingen lyder. Men det viser seg ved elektrokardiografiske målinger, at det egentlige hjerteslag blir hurtigere. Forsøkspersonene kan kun holde seg i denne særlige tilstand i en begrenset periode", understreker dr. Chhina.

Instituttet har også forklart og bevist, hvordan mystikerne kan utholde å være begravd igjennom lengere perioder. "Det foregår på ganske enkelt vis", forklarer dr. Chhina. "Vi anbringer en av forsøkspersonene i en særlig konstruert lufttett kasse med instrumenter, som kan måle hans fysiske funksjoner og luften i beholderen. Vi fant ut, at disse forsøkspersonene, når de var i transetilstanden, var i stand til å nedskjære sine legemers energibehov, således at de kun behøvde 50 pct. av den luftmengde, et menneske normalt har behov for, når det er i hvile.

En undersøkelse av de tre kategorier av yogier viser, at jo lengere tid de har behersket kunsten, desto lavere er hastigheten av deres stoffskifte. Hos gjennomsnittsmennesket daler behovet for energi og luft under søvn eller hvile, men det forbruker stadig en viss mengde energi til de legemlige funksjoner, som ikke er underlagt viljen, som lunge-, hjerte- og mage-bevegelser. De meget avanserte yogier kan imidlertid redusere disse bevegelser til et minimum.

Likeledes har de erfarne yogier en usedvanlig lav respirasjonshastighet, et lavt blodtrykk og få hjerteslag. I adskillige tilfeller viste det seg ved forsøk, at mens noen erfarne mystikere kun kunne stanse sine hjerteslag i en begrenset periode, kunne andre redusere sine hjerteslag fra den normale hastighet 72 i minuttet, til 30 i minuttet. "Dette var kanskje den mest spennende oppdagelse, og den skal undersøkes nærmere", sier dr. Chhina.

Ved et annet forsøk ble yogienes hender anbrakt

i iskaldt vann i tyve minutter, mens elektronisk utstyr testet deres legemsfunksjoner. Vitenskapsmennene fant frem til, at yogiene kunne kontrollere sine sentralnerve-system, slik at det ikke registrerte smertefulle stimulanter.

Hvordan gjør de det? Dr. Chhina sier, at yogiene er i stand til å oppnå et fremskredet stadium av alfa-aktivitet - hvilket på et mere simpelt språk vil si den tilstand, man befinner seg i, når man lukker øynene uten å konsentrere seg om noe særlig.

Eksperimenter med et gjennomsnittsmenneske har vist, at dette automatisk blir forstyrret av ytre foreteelser som lys, støy og smerte, når det befinner seg i en alfa-tilstand. Vitenskapsmennene mener, at yogiene kan innrette sine sentralnerve-system slik, at disse forstyrrelser ikke registreres, hvis de konsentrerer seg om et meget lite interesse-område.

Med tiden kan eldre yogier åpenbart lære å kontrollere legemets refleksfunksjoner. Vitenskapsmennene har undersøkt en forsøksperson fra Himalaya, som ved hjelp av meditasjon kan beskytte nakne deler av sin kropp mot minusgrader i sin bolig i fjellene. "Han kan konsentrere seg om de deler av kroppen, som ikke er tildekket og inngyte dem en følelse av varme. Vi fant, at det sprang svette frem på et hvilket som helst område, han konsentrerte seg om. Han kan når som helst utvirke dette med sin vilje", sier dr. Chhina. (Psykisk Forum, oktober 1969.)

VISSTE DU?

- at tidlig i 1968 utforsket en gruppe arkeologer eldgamle tunneler og gravkamre i en avsidesliggende del av Tyrkia. Ca. 900 fot under overflaten kom de over et nettverk av kjempemessige passasjer som var gravd på kunstig vis. Plutselig ble de angrepet av en gruppe gigantiske albiner hårete menn 7 fot høye. En arkeolog ble drept, en annen lå på sykehus i flere måneder etterpå, og alle medlemmer av ekspedisjonen fikk alvorlige sår. Til denne dato har ingen nye forsøk blitt gjort for å trenge inn i hulene igjen og løse mysteriet.

BREV

Til red. av "FAKTA?"

Svar til hr. P.E. Hedén angående tankeoverføring og oppfinnelser.

Hedén viser til Leslie A. White som anser at samtidige oppdagelser og oppfinnelser er et uunnvikelig resultat av kulturen ved det tidspunkt det er tale om. Videre at hvis det var snakk om tankeoverføring fra fremmede planeter, så skulle alle oppdagelser skje helt uavhengig av den kultur de forekommer i.

Nei!, oppfinnelser skjer ikke uavhengig av kulturen - alt er gjensidig avhengig av hverandre. Men vi må huske på at de individer et kultursamfunn er satt sammen av og som er under utvikling fysisk, mentalt og åndelig, ikke er istand til å motta enhver oppfinnelse, men kun slike som vedkommende med sin individuelle svingefrekvens er istand til å oppfatte. Det er en slags naturlig "siling". - Man kan si at kildene på de fremmede planeter/plan, er radiostasjoner, og at signalene strømmer til Jorden. Men de kan kun oppfanges av de som har en radiomottaker som er utstyrt med den bølgelengde signalene blir sent ut på.

Det skal villig innrømmes at dette emne vil kreve en bok, eller flere, for å kunne utdypes tilfredsstillende, og det er naturlig at en slik løsning vanskelig kan aksepteres av de fleste.

De store oppfinnelser vi kjenner i vår tid (historiske) er gjort av personer som slett ikke synes å ha vært "et produkt" av sin kultur, men har ligget opptil århundrer foran sin samtid. De ble da som regel latterliggjort, og det som verre er. Men det er disse som "trekker" kulturen framover. Studerer man disse store menneskers liv,

finner man at de aller fleste store forfattere, poeter, musikere, malere, billedhoggere og vitenskapsmenn bekrefter at deres fineste arbeid kommer til dem fra bortenfor bevissthetens grense, bortenfor nivået at et mere mekanisk påfunn.

Rikard Wagner har sagt: ... "Jeg er overbevist om at der er universelle strømmer av guddommelig tanke og at enhver som kan føle disse vibrasjonene er inspirert, forutsatt av at han er seg bevisst fremgangsmåten, og eier kunnskapen og kyndigheten til å framsette dem.....det være seg en komponist, arkitekt, maler eller oppfinner!"

Knut AAsheim.

Til red av "FAKTA?"

I "FAKTA?" nr. 4 har Knut AAsheim gjengitt en artikkel om tidsstrømmer og UFO-er og presenterer derved en hel del ting som jeg mener skader UFO-saken mer enn de tjener den. Jeg er ikke motstander av nye friske ideer og teorier, men jeg vil forlange at disse presenteres på en forsvarlig måte, ved bruk av ord og vendinger som folk flest forstår.

Men når det i en artikkel forekommer uttrykk som ikke engang viderekomne studenter har muligheter for å forstå, for ikke å snakke om folk flest, (og ikke engang hr. AAsheim, vil jeg påstå), da synes jeg man bør stoppe opp og tenke litt.

Det er selvsagt mulig at det er meg som er uvitende, men da vil jeg be AAsheim forklare meg betydningen av følgende: - faser av eksistens; - at tid er et produkt av et magnetisk felt, men likevel i realitet ikke eksisterer; - at tidsstrømmer er identiske med magnetiske felt; - at tidsstrømmer tilsvarer et bevissthetsnivå; - at tidsstrømmer varierer avhengig av vårt bevissthetsnivå; - at man kan reise fra en tidsstrøm til en annen; - et flerdimensjonalt arkiv; - livsformer av "lyd", - at alle ting er mulige; - 90° fase-skift?; - primære skaperkrefter; - resonansgivende magnet-

isk kraft; - 90° på primærkreftenes akse; - at man kan forlate en tidsstrøm og bli tidløs.

(Hva er egentlig en tidsstrøm?) Hvor har hr. AAsheim det fra at lysets hastighet engang ble regnet for konstant? Og hvilke astronomer har funnet et objekt med fart av 325.000 km/sek?

Jeg forstår det slik at det ikke er AAsheim selv som har skrevet artikkelen, men man får jo håpe han vet hva han snakker om og ikke bare ukritisk serverer andre mennesker det rene sprøyt som hvem som helst kan ha kokt sammen. Det UFO-saken trenger er saklig informasjon og selvsagt en del hypoteser og teorier, men disse må være begrunnet på rimelige forutsetninger, ikke revet ut av luften og tilsatt en slump vitenskapelige fremmedord.

Eddie Morild.

Hr. redaktør!

I "FAKTA?" nr. 4/70, i artikkelen "STEN 13 - DEN ELDSTE KJENTE", blir alderen på denne måneprøven oppgitt til 4,6 billioner år. Også andre måneprøver blir oppgitt å være flere billioner år gamle. De korrekte tallene skal imidlertid være 4,6 milliarder år for sten nr. 13 og noen milliarder år for de stenene som ikke er fullt så gamle. Oversetteren av artikkelen har antagelig ikke vært oppmerksom på at ordet "billion" har en annen betydning i engelsktalende land enn hos oss. I engelsktalende land er 1 billion = 10^9 . Hos oss er imidlertid 1 billion = 10^{12} og en milliard = 10^9 , slik at det engelske ordet "billion" tilsvarer vår "milliard". I artikkelen "antydning til liv funnet i støvskyer fra rummet" blir universets alder oppgitt å være ca. 10 billioner år. Også dette skal være 10 milliarder år. (Denne artikkelen sto i nr. 1/70.)

Ellers vil jeg benytte anledningen til å takke for et meget interessant tidsskrift.

Stein Ramberg.

Jorden i Universet

Den moderne astronomiske forskning har forandret vårt verdensbilde, har flyttet grensene for vår erkjennelse og viten. I det Pholomeiske verdensbilde, sa menneskene at kloden var flat og at den var stillestående. Kloden var universets sentrum, mennesket var skapt på kloden, og var skapningens krone, det var ikke mennesker på andre kloder.

Dette verdensbilde holdt seg i flere hundre år, 700 år. I det femtende århundre oppdaget Kopernikus at vår jord er en planet, planeten Tellus. Kopernikus oppdaget at vår klode, dreiet rundt seg selv, at den gikk og går på sin bane rundt solen. At vår planet beveget seg og gikk i verdensrommet, var en stor revolusjon i den vitenskapelige tenkning. Dette vakte stor strid med den romersk-katolske kirke, vi husker dette fra kirkehistorien. Samtidig med Kopernikus opptrådte Giordano Bruno, han oppdaget at vår sol er en stjerne, en av melkeveiens milliarder av stjerner. Bruno oppdaget solen ved tenkning, han var filosof og hadde ikke teleskop og andre moderne instrumenter som vi har. For denne sannhet ble Giordano levende brent av den romersk-katolske kirke på blomstertorget i Roma.

At vår sol er en stjerne og at vår klode er en planet, det er to grunnpillarer i den moderne vitenskapelige astronomi. Kopernikus flyttet verdens midtpunkt fra det geosentriske til det heliosentriske, til solen som sentrum i universet. Det var en villfarelse som han ikke overvant. Solen er sentrum i vårt solsystem, ikke i universet. Solen er en dverg sol i melkeveiens milliarder av stjerner. Lenge sa astronomene at solen lå i midten av melkeveien, men astronomen Shjanlei oppdaget at solen ligger i utkanten av vår galakse, i stjernebildet Skytten, nær Orion. Vårt solsystem er ett fint støv o Kosmos.

Den hellige skrift, Bibelen, inneholder mange astronomiske sannheter. La oss gå tilbake til kong David, som levde 1000 år før Kristus. Han var en røkter-astronom, han viste at vår klode er en planet, og at Jorden var en av galaksene. Han kalte vår jord for Jordans land. Jordan er en elv i Pale-

stina. Salme.36.7. David viste at Jorden hadde fylde og at det ikke var vår klode, men om galakser i universet. Salm. 24.1. Hvordan kunne David vite dette, som den moderne astronomi tidfester? At vår klode er en planet og at Jorden er en av galakserne? David viste dette ved Herrens ånd.

I 1942 oppdaget jeg at jorden, som Gud skapte i førstningen, er en av galaksene i den lokale gruppe av galakser. Jorden er M.31. i denne gruppe. Min oppdagelse av Jorden er en av de største oppdagelser på det astronomiske område i det 20. århundre. Alle skal vite denne sannhet i framtiden. Den vil komme inn i alle lærebøker fra grunnskolen til universitet. Den astronomiske gruppe i Kristiansand har en sentens: Jorden er omskiftet fra klode til galakse. Det er første gang i astronomiens historie at denne sentens brukes. Vi mener da at i det moderne verdensbilde er Jorden en av galaksene og vår jord en av planetene. Når vi ser melkeveiens stjerner utbredt på natthimlen, på samme vis er stjernene utbredt i galaksen andromeda, M.31., som er Jorden vår nabo i universet. Det er Herren, skaperen, som sier dette, at Jorden er utbredt i universet. Esaias 44.24-25. Es. 45.18. En klode kan ikke utbredes. Den er ett punkt, ett fint støv i Kosmos. Min oppdagelse av Jorden som en galakse i universet, er vitenskapelig korrekt.

Kristian Ørn Karlsen.

VISSTE DU?

- at for ca. 25 år siden fant kinesiske arkeologer en bemerkelsesverdig samling sten-skiver i noen huler på grensen av Kina og Tibet. Komplette med hull og spor, lignet skivene grammafonerplater, og man fant at de vibrerte som om de var elektrisk ladet. Sammen med skivene ble det funnet ben av småvokste menn med store kranier og underutviklete skelett, som man mente var ca. 12.000 år gamle.

Kristiansander så UFO på direkten:

UFO'en 10 m over hodet hans

Blåst overende - frontruten på bilen pulverisert.

Klokken var blitt 16.40 torsdag den 29. oktober 1970. 35-årige Reidar Salvesen fra Kristiansand sto ved siden av sin bil på E-18 nær Helleland og noterte febrilsk mål og data for en flyvende tallerken som hadde "parkert" ca. 10 meter over bilen.

Han hadde iakttatt den fremmede gjenstanden i ca. 50 sekunder, da han plutselig, av usynlige krefter, ble slått i bakken. Samtidig hørte han den knasende lyden av frontglasset på bilen som ble pulverisert til "sukkerbiter".

Reidar Salvesen hadde vært på forretningsreise til Stavanger. Han var nå på hjemvei mot Kristiansand. Tankene streifet ting han hadde opplevet i dagens løp, når han ville være hjemme og hva han skulle foreta seg neste dag. Idet han passerte Helleland tok det til å skumre, og han satte på parkeringslyset. Det var lett yr i luften.

- Plutselig, idet jeg befant meg ca. 3 km forbi Helleland, ble jeg blendet av et lys av ufattelig styrke, sier Salvesen. - Selv om det bare var skumringstid måtte jeg bråstoppe på grunn av lyset som virket langt sterkere enn en elektrisk sveise-flamme.

Det var ingen annen trafikk på veien på den tiden. Straks bilen stoppet lukket jeg bildøren halvveis opp for å se ut. Da fikk jeg se en kraftig ildkule som drev langsomt fremover og stanset foran bilen og uhyggelig nær. Det virket som om den kunne være ca. 20 meter i tverrmål, men på grunn av det sterke lyset var dette vanskelig å anslå med sikkerhet.

- Hva gjorde De så?

- Jeg så til å komme meg ut av bilen. Da jeg kom utenfor var lyset borte. Men nå så jeg en gjenstand som svarte til beskrivelser jeg har sett av en flyvende tallerken. Den var diskosformet, lå horisontalt og helt stille litt på skrå over bilen.

Høyden over veien bedømte jeg til ca. 10 meter.

- Hva tenkte De akkurat da?

- Jeg var først og fremst forbløffet. Men tenkte straks at dette er noe viktig som jeg neppe får flere sjanser til å se. Derfor tok jeg opp noe papir og en blyant fra lommen, og begynte å notere mine iakttagelser.

Ved å sammenlikne med bilens størrelse kunne jeg anslå tverrmålet på "maskinen" - eller gjenstanden til ca. 10 meter. På samme måte vurderte jeg høyden den befant seg i. Tykkelsen på gjenstanden var vanskelig å fastslå, men jeg antar at den var fra 3 til 3,5 meter på det tykkeste, i sentrum og 50 cm ute i periferien.

På undersiden var det en liten utkraving, ca. 2 meter i tverrmål. På oversiden var det en rund kuppel av tilsvarende størrelse. Tallerkenens omkrets ble markert av et ca. 50 cm bredt bølgebelte som skinte som gull. Materialet i gjenstanden for øvrig var fullstendig speilblankt med antydning til stålblå glans.

- Var det tegn til liv?

- Nei, hverken liv eller lyd. Jeg merket ingen vibrasjoner eller bevegelser.

- Så De tegn til dører eller åpninger?

- Nei, jeg så ingen skjøter, falser eller liknende.

Jeg noterte meg at jeg så spesielt etter:

1. Kjennetegn, bokstaver, tall eller flaggmerker.
2. Innsugnings- eller utblåsningsrør.
3. Eksosrør.
4. Hengsling, dører eller vinduer.
5. Brennstoff, lukter.
6. "smaker" f.eks. av gasser.

Gjenstanden hadde ingen av disse ting.

- Kan De beskrive nøyaktig hva som skjedde da De

ble "slått ned"?

- Jeg sto like ved den åpne bildøren og gjorde notater, mens jeg betraktet gjenstanden. Bilmotoren var slått av. Uten at jeg merket noen form for fysisk smerte eller trykk ble jeg likevel slått halvveis overende. Jeg tok meg for med høyre hånd og unngikk derved å gå helt ned.

På dette tidspunkt sto gjenstanden fortsatt urørlig, og jeg merket ikke et vindpust. Men i det samme jeg falt hørte jeg den karakteristiske lyden av at frontruten ble trykket inn. Som vanlig med splintsikkert glass ble ruten formelig pulverisert og det meste havnet inne i bilen.

Bildøren sto på dette tidspunkt fortsatt halvåpen.

Omtrent samtidig med at jeg kravlet meg opp igjen steg gjenstanden lynraskt tilværs. I løpet av 2-3 sekunder skimtet jeg den som en ett-øre. Rent anslagsvis tipper jeg høyden til ca. 1.000 meter. Da ble den igjen omgitt av et kraftig lys og forsvant i neste sekund.

- Hva gjorde De så?

- Etter å ha summet meg litt, tok jeg ut gummi-listen som frontglasset hadde ligget i, tømte den for de siste glassrester. Jeg så på klokken, og forsto at jeg måtte drive på for å nå til Ueland innen stengetid. Jeg nådde Ueland presis kl. 17 og fikk tak i plast til erstatning for frontruten. På den måten klarte jeg å komme til Kristiansand i løpet av kvelden.

- Fikk De ikke noe fysisk ubehag av opplevelsen?

- Da det hele var over merket jeg at jeg var "valen" i tungen og deler av ansiktet. Det virket nøyaktig som etter bedøvelse hos tannlegen. Jeg så meg i bilspeilet, men der var det ikke noe å se, og det gikk snart over. Ellers har jeg merket små skrammer i høyre hånd, etter at jeg tok meg for. Som De ser skaller huden fremdeles litt av.

- Har De tidligere trodd på UFO?

- Jeg har aldri vært særlig opptatt av det. Men jeg har nok regnet med at Jorden ikke er den enes-

te klode i universet hvor det er liv.

- Hadde De tenkt på flyvende tallerkener denne dagen?

- Nei, slett ikke.

- Hva mener De nå om UFO?

- Jeg er ihvertfall overbevist om at det jeg så ikke hørte hjemme på vår klode. Mere kan jeg ikke si.

- Hvordan kunne De ha åndsnærværelse til å gjøre notater?

- Det falt helt av seg selv, men jeg angrer nå på at jeg ikke kastet en sten mot gjenstanden. Lyden når den traff skulle jeg gjerne ha hørt.

Lensmann Hovland i Helleland har etter henstilling fra Christiansands Tidende vært på åstedet.

Han fant og tok vare på endel bruddstykker av den knuste frontruten. Han Hadde også oppsøkt folk som bor ikke langt fra stedet. Ingen av disse hadde merket noe usedvanlig kl. 16.40 den 29. oktober. Lensmannen hadde også vært i kontakt med noen linjemontører fra elektrisitetsverket, som hadde vært opptatt med å rette linjefeil.

- Saken blir nå nærmere undersøkt, sa lensmann Hovland. Reidar Salvesen var i går hos politiet i Kristiansand og avla rapport om sine observasjoner. Etter hva vi erfarer vil denne rapporten nå bli oversendt til lensmannen i Helleland til nærmere etterforskning.

Biter av bilens frontrute har vært vitenskapelig undersøkt ved Instituttet for Atomenergi på Kjeller, som ikke har påvist radioaktive stoffer utover det naturlige.

Likeledes ble det konstantert en matt flekk i lakken på bilens tak, (bilen er helt ny) og prøver av denne samt lakken fra et annet sted på bilen er til analyse.

Christiansands Tidende tok kontakt med en del mennesker som har kjent Reidar Salvesen gjennom alle år, med den hensikt å få fastslått observa-

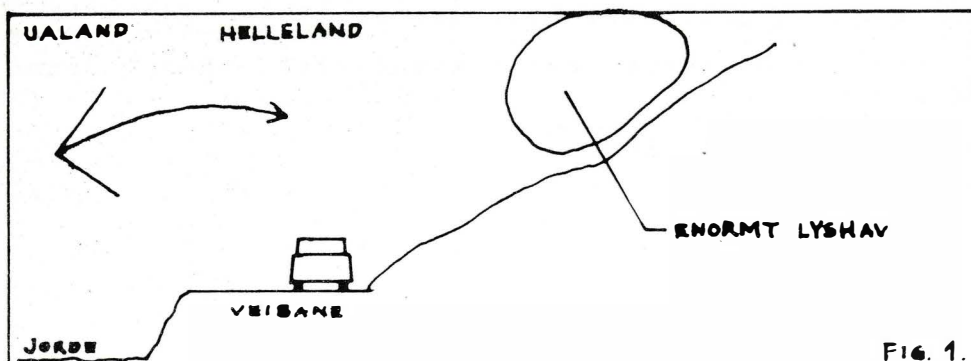

FIG. 1.

Reidar Salvesen uttalte: "Et enormt lyshav kom ned fra lia noen meter foran bilen da jeg kjørte".

En transformator kiosk sto 10-12 meter nærmere Helleland.

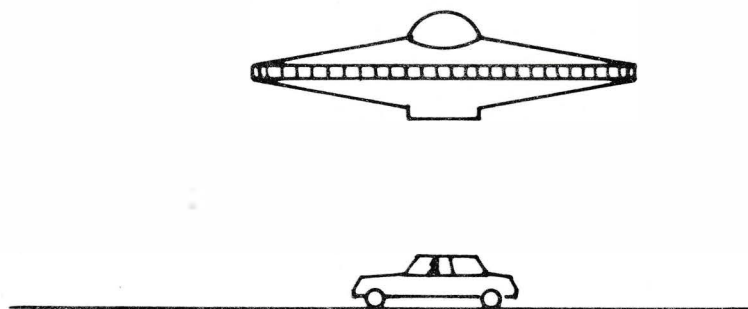
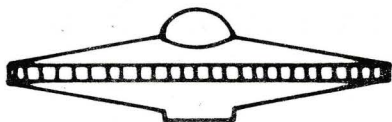

FIG. 2

1 fase.

Da jeg åpnet øynene og så meg rundt innenfra bilen, så jeg intet. Åpnet bildøren uten å gå ut. Den sto da rett over biltaket. Den "gled" svært sakte, som et vindpust, bort i posisjon, som vist på fig. 2.

2 fase.

Fig. 3.

Her sto den i ca. 50 sek. fullstendig stille. Jeg hadde god tid til å tegne den temmelig korrekt i målestokk.

Så skjedde samtidig: Jeg ble slått i bakken (ikke brutalt). Frontruten ble slått inn og pulverisert. "Den" gikk til himmels med stor hastighet, og lys ble igjen tent i en høyde av anslagsvis 1.000 meter.

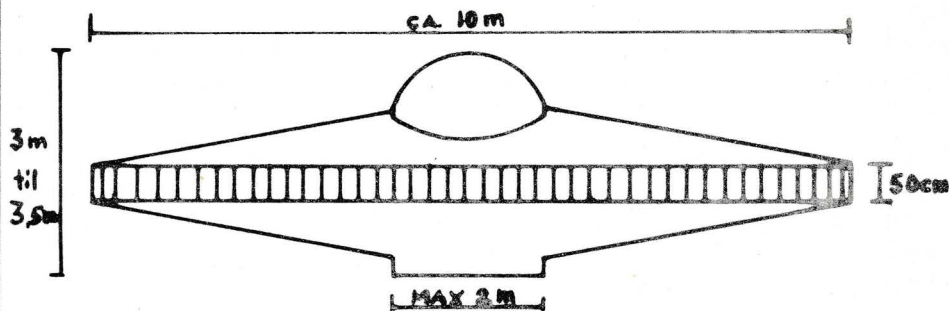

Fig. 4.

Gjenstanden var usedvanlig blank som et speil. "Rillet", matt gullforgylt kant rundt. Samme dybde og dimensjon på riller som en bølgeblikkplate.

tørens troverdighet. Han får over alt attest for å være en nøktern, avbalansert og absolutt troverdig mann.

REIDAR SALVESEN
BREGNEVEI 19 B
4620 VÅGSBYGD

Vil sterkt presisere at det overhodet ikke hersker den ringeste tvil om at dette var en produsert ting. Det er fullstendig utelukket at det skulle være noen form for himmel-legeme, meteor-stein eller lignende.

Gjenstanden ble iakttatt fullstendig tydelig og klart.

Vil også gjerne bemerke at gjenstanden var svært pen, - det var morsomt å studere linjene. Den speilblanke flaten stod svært godt til den matte gullforgylte kanten rundt.

Den så usedvanlig glatt ut. Ingen form for ujevnheter eller uregelmessigheter, og etter min mening: konstruksjonsmessig fullkommen, - og den så så "riktig" ut i fasong og utførelse.

Det kan, etter min mening, nærmest være umulig at denne "ting" skulle være ubemannet. Dette begrunner jeg først og fremst med den måten lyskulen (som antagelig "tingen" var inni) fulgte ned skråningen. Derneft at den stoppet presisjonsmessig rett over bilen, for deretter å "gli" frem noen meter (5-6) foran bilen. Dette gjorde at jeg fikk en ønske-posisjon å iaktta den fra. Har først siden tenkt på at eventuelle "veseners" posisjon var absolutt like god fra deres plass.

Har hørt fremholdt at "tingen" gikk til "angrep" på meg. Hadde selv ikke på noen måte dette inntrykket. Sto stille, tegnet og vurderte den, og følte ingen form for redsel eller frykt, men var i første rekke forbløffet over hva jeg så.

Skulle ønske at jeg ville oppleve å treffe den

igjen, og helst se en landing på nært hold, men sjansene er vel minimale.

Det opptar meg en del å få rede på hva "innholdet" i denne "tingen" er.

Kristiansand S., 12. november 1970.

Reidar Salvesen (sign.)

YTTERLIGERE OPPLYSNINGER.

På direkte henvendelse har Salvesen vært vennlig å svare på ytterligere noen spørsmål:

a) Hadde De under Deres obs. følelse av at dette var et romskip med opprinnelse utenfor Jorden?

Svar: Ja, absolutt.

b) Følte De det som om det var vesener (personer) inni objektet og/eller følte De Dem observert (iaktatt)?

Svar: Følte at det var vesener ombord, men tenkte ikke på om jeg ble iaktatt.

c) Kom det under obs. noen spesiell sinnstemning over Dem? Følte De Dem f.eks.: Redd, Glad, Sint, Fredelig, Betatt, Årvåken, Sløv, eller lignende?

Svar: Betatt, Årvåken. Imponert over hvor flott den var.

d) Var det noen bestemt TANKE som fylte Dem under iakttagelsen?

Svar: Nei.

e) Føler De det nå etterpå, som om denne opplevelsen har hatt noen dyptgående virkning på Dem eller Deres syn på visse ting som f.eks. på evt. liv i universet?

Svar: Ja, absolutt.

(Overnevnte opplysninger er basert på presseom-

tale i Christiansands Tidende, av Halvor Toreskaas, 2. november 1970, samt personlig korrespondanse som vår medarbeider Knut AAsheim har hatt med herr Salvesen.)

UFO landet på Kuholmen!

- Den ukjente lysende gjenstanden dukket opp i synsranden bak Lyngøya fredag kl. 0700. Den beveget seg langsomt i vestlig retning, og jeg regnet med at det var topplanteren fra en lastebåt - selv om jeg stusset noe over at en slik lanterne kunne komme så høyt. Ved Fugleviksundet snudde gjenstanden og fór ganske raskt tilbake til et punkt noe øst for Prestøya, hvor den snudde på ny og drog vestover. Den stoppet nok en gang over fugleviksundet hvor den ble stående og svirre en stund. Deretter satte den kursen over fjorden rett mot Kuholmen - en lysende rød kule som vokste i størrelse. Jeg var redd den skulle falle ned over huset og sette fyr på hele greia, da den plutselig stoppet ved båen utenfor Kuholmpynten (Fantholmen). Her dreide den av og landet på pynten. Det kom ikke røk fra den, og jeg så heller ikke flammer. Men den var ildrød som solen når den går ned i havet og minnet mye om et St. Hans-bål - som når du setter fyr på en tjære-rønne.

Det er den 81 år gamle Kristiansands-damen Karoline Lund som forteller om sine observasjoner fra sitt stuevindu hjemme i Kuholmsveien 105 A, til Fædrelandsvennen.

- Jeg ropte på min søster Pauline (71 år) at hun måtte komme å se. Den lysende gjenstanden ble liggende bare 2-3 sekunder på Kuholmpynten, den letter og steg til værs og forsvant i sydlig retning. Min søster kom tidsnok til å se den da den var på vei utover mot havet, sier Karoline Lund.

- Gjenstanden var sirkelformet og bestod av fem lysende sirkler utenpå hverandre. Kjernen var helt mørk, - og det ytterste lyset var sterkest. Den virket nærmest avlang av form da den var på tur innover og var helt rød da jeg så den på denne

siden av fjorden. Jeg løp ut med kikkerten først i siste liten da gjenstanden var på tur utover. Klokken var rundt 0700 da jeg først oppdaget den og den drog sin vei kl. 0800. Den gav fra seg et voldsomt lys.

- Jeg nevnte til nabofruen samme morgen om det jeg hadde sett, og antydte at jeg kanskje burde melde fra til Fædrelandsvennen. Nabofruen snakket da om en ubåt som var savnet. I farten antok jeg at lyset kanskje kunne ha forbindelse med denne ettersøkingen, som jeg først senere fikk rede på fant sted nordpå et sted. Jeg tenkte dessuten ikke så mye på saken, - de finner jo så mye rart nå for tiden. Da jeg onsdag leste i Fædrelandsvennen om en såkalt UFO som var blitt observert ved Øyslebø, og om et mystisk likfunn i Bergen hvor en dame ble funnet gassforgiftet og forbrent, tenkte jeg at det var best å melde fra likevel. Kanskje flere har sett dette mystiske lyset over fjorden fredag morgen, sier Karoline Lund til Fædrelandsvennen. Hun føyer til at hun ble skremt av denne lysende gjenstanden, og var bare glad til da den drog ut fjorden igjen.

Karoline Lund er en våken og åndsfrisk gammel dame, og hennes fremstilling av saken er både presis og detaljert. Hun har gjengitt sin forklaring ovenfor Fædrelandsvennen to-tre ganger uten avvik.

Fædrelandsvennen har kontaktet Sjøforsvarskommando Sørlandet og Luftforsvaret på Kjevik, men ingen av disse instanser kan gi noen forklaring på fenomenet. Hverken marinen eller forsvaret har hatt noen aktivitet i sving i området fredag morgen.

Fædrelandsvennen undersøkte odden hvor Karoline Lund mente at gjenstanden hadde landet, og vi fant en svart forurenset flekk av uregelmessig form på en flat avsats på pynten. Forurensingen minnet om sot eller lignende, men vi skal selvsagt ikke ha noen noen formening om hvorvidt det skriver seg fra et vanlig bål eller et UFO.

(Fædrelandsvennen, 4. desember 1970.)

"ETT ELLER ANNET STO I LYS LUE UTE I SJØEN"

Fra Aftenpostens korrespondent. Bodø, 6.nov. 1970.

Det store redningshelikopter som er stasjonert i Bodø, var igår i halvannen time på leting i havet syd for Røst etter en angivelig "brann" i havet. Den var observert både fra Røst og fra flere fartøyer. Et par båter som befant seg i området, deltok også i letingen, men man fant intet som kunne tyde på noen brann. Folk på Røst karakteriserer fenomenet som meget merkelig. Det så angivelig ut som om ett eller annet sto i lys lue ute i sjøen, men til tross for ettersøkingen, ble intet funnet.

Redningshelikopteret returnerte til Bodø etter halvannen times tid, men fartøyer som er i området er blitt bedt om å være på utkikk i tilfelle fenomenet skulle vise seg igjen. Ved bodø politikammer tror man det dreiet seg om et naturfenomen, månelys eller lignende, melder Nordlands Fremtid. (Aftenp. aftennr., 6. november 1970.)

Er romskipene blitt USYNLIGE?

Mulig at vi etter hvert kommer til å oppfatte en helt annen verden.

av ing. Kr. Løken.

Vi kan vel være enige om at det er en merkelig tid vi lever i. Og utviklingen går så fort at vi har vanskelig å følge med i det som skjer. Bare se på en ting som luftfarten. Den har jo nådd høyder som var helt utenkelig for en mannsalder siden. Luftens erobring er en kjensgjerning. Vi er blitt "air-minded".

Også vår interesse for verdensrommet er stigende. Hertil har besøkende på Månen bidratt vesentlig. Likeså de tallrike besøk av romskip og flyvende tallerkener. Det har vært iakttatt av tusener, kanskje millioner av mennesker, og må vel betrak-

NY UFO - PR ETIKETT

Endelig en tiltalende etikett som ikke har den bakdel at den reklamerer for noen bestemt forening, gruppe eller tidsskrift, og derfor kan brukes av alle. Merket er teksten på norsk⁺, svensk og engelsk og er derfor meget anvendelig på konvolutter og lignende:

"Flygende Tallerkener er Romskip"

"Flying Saucers are Spaceships"

"Flygande Tefat är Rymdskepp"

Priser:	25 stk.	kr.	9,00.
	50 "	"	16,00.
	100 "	"	30,00.
	250 "	"	70,00.
	500 "	"	130,00.

Mindre enn 25 stk. kan ikke bestilles.

Alle priser inkl. portofri tilsendelse.

Denne selv-klebende etikett kan bestilles hos:

Knut AAsheim,

Postboks 142,

N-2073 BØN.

⁺Vi håper evt. danske interesserte tilgir oss at dansk tekst er sløyfet. Den er jo lik den norske, på to bokstaver nær.

tes som realiteter. Kort sagt: Vi er blitt mer "space-minded" enn før.

Neste trinn i utviklingen tør være at vi skal bli mer "spirit-minded" enn før. Og det er ingen tegn som tyder på at det er nettopp dette som foregår i vår tid. Vi kan notere en stigende forståelse av at tilværelsen ikke bare består i levestandard, velferdssamfunn, materielle goder, krig og politisk makt. Det finnes også varige verdier av høyere orden. Vi ser bl.a. at selv nokså radikale elementer i vårt samfunn går inn for økende bidrag til utviklingslandene, og vi er derved med på, bevisst eller ubevisst, å oppfylle budet om å elske vår neste som oss selv. Også vår åndelige horisont utvides.

Men tilbake til romskipene. Vi får ikke fullt så mange meldinger om slike besøk nå som for 10-15 år siden - og det har vel sin grunn. Enkelte observatører mener å ha konstantert at romskipene plutselig er blitt usynlige. Dette mener man må forklares ved at romskipene (og deres piloter) har evnen til å kobles fra tredje til fjerde dimensjon. Og hermed er vi inne på et meget interessant område, idet esoteriske forskere har talt meget om at hele vår klode står foran en slik overgang til høyere dimensjon. Vi alminnelige mennesker har ikke forutsetningen til å forstå hvordan dette skal foregå og hva det vil bety. Det har imidlertid vært antydning at den forholdsvis langsomme "vibrasjons-hastighet" som vi er belastet med, blir "opptransformert" en eller flere oktaver til et høyere nivå.

Det nyeste på området er opplysninger om at det i atmosfæren på en rekke steder rundt vår klode skal være stasjonert store usynlige romskip som utsender en slags elektromagnetiske impulser, såkalte "hieronies", som skal påvirke den nevnte vibrasjonshastighet hos alt levende på Jorden. Romskipene skal også være utstyrt med spesielle "computers" som registrerer virkningen på oss mennesker. Og det kan vel hende at vi etter hvert kommer til å oppfatte en helt ny verden.

Enhver får jo tro hva han vil om dette. Horisonten kan jo ha utvidet seg så sterkt at den er kommet langt inn i fantasiens verden. Men vi kan

vel være enig om at det er en merkelig tid vi lever i, og at vi kan gå merkelige tider i møte. (NATIONEN, 8. desember 1970.)

Så « Apollo 11 » - astronautene ROMSKIP?

I en utgave av den kanadiske avis "NATIONAL BULLETIN" for 29.sept. 1969 finner man en artikkel skrevet av en Sam Pepper med tittelen "MOON IS A UFO-BASE!"

Her er noen utdrag fra artikkelen:

"Astronautenes berømte reise har blitt historie og først senere vil verden få kjennskap til den virkelige sannhet om hva som fant sted der oppe 240.000 miles fra vår egen planet.... Hva ingen kjente til før en lekkasje nær toppen åpenbarte det forrige uke, er at de to menn som hadde gravd i Månens overflate, vendte tilbake til romskipet i bane over dem med askegrå ansikter og skjelvende lemmer.

Jeg var istand til å få tak i et topp-hemmelig båndkopi av tilbakevendingen til romskipet. Denne gjenpart ble mottatt på Jorden umiddelbart, men "mission control" holdt dette hemmelig for offentligheten ved hjelp av en forsinkelsesteknikk som tillater monitorene på Jorden å sensurere video- og audio-bånd to til tre minutter før det sendes ut over radio- og TV-kringkasterne....Det følgende er en verbal gjengivelse av hva de to som hadde betrådt Månen sa og hørte da de returnerte til romskipet (det fant altså sted i månefartøyet Eagle ca. 70 miles opp fra Månen):

"Hva var det....hva i helvete var det? Det er alt jeg ønsker å vite....(utydelig)...."Flyene"(1) var kjempestore. Sir, de var enorme....Hva....hva....i helvete er det som foregår?Hva er i veien med dere karer?(2).... de er der under overflaten.... "Roger"(3), vi er her alle tre, men vi har funnet noen besøkende....Ja!De har vært her ganske lenge etter innstallasjonene å dømme....Jeg skal si deg....det

er andre romskip der ute....de står på rekke og rad på den bortre side av krater-kanten....La oss få oversikt over banen og komme oss hjem...." SITAT SLUTT.

"Mission control ba astronautene gjenta, deretter sjekket de om det var tatt noe film. Astronautene svarte at de hadde tatt 3 fotos, men tilføyde: "De er kanskje tåkete". Denne artikkels innhold har, etter at den ble kjent, blitt benektet av astronautene. Men dette er nærmest rutine hva UFO-aktivitet angår.

(1) Det engelske ordet var "babies", som i flyterminologi kan være betegnelse på fly eller luftfartøy.

(2) Spørsmål fra "mission control" på Jorden.

(3) "Roger"= i flyterminologi "OK, forstått".

Kilder: Portland Flying Saucer Club's Newsletter for oktober 1969, & "Heralds of the New Age", nummer 46, august 1970.

VISSTE DU?

- at det i 1932 ble oppdaget en mumie i en hule nær foten av en av Pedro-fjellene i Wyoming. Det var ikke den vanlige egyptiske type mumie innpakket og lagt i en gull-sarkofag. Dette var det balsamerte legeme av et lite menneske-lignende vesen bare 14 tommer høyt?

*

*

*

VISSTE DU?

- at i Tampico-området i Mexico finnes det staselige "Sombrero"-fjellet som er gjennomhullet av huler nær toppen. Fra disse huler kommer det utrolige lyder, som i følge den lokale befolkning, minner om de som stammer fra generator-utstyr i vannkraftverk.

De besøkende fra rommet

ved Knut AAsheim.

De tusenvis av pålitelige rapporter om fremmede romfartøy fremviser en anselig mengde varianter m. h. t. størrelse og utforming, noe som har vanskeliggjort forsøkene på å gruppere disse. Det store antall typer sansynliggjør at de representerer forskjellige sivilisasjoner, men beviser alene intet. Annerledes stiller det seg når man så i tillegg tar i betraktning det stadig økende antall observasjoner av og kontakt med menneskene på disse fremmede romskip. Slike beretninger er nå kjent i et antall av mer enn tusen, og gir grunnlag for en berettiget inndeling i hovedtyper av "UFO-nauter", eller typer sivilisasjoner som kontakter Jorden.

Etter å ha studert UFO-saken i mange år, innbefattet en god del kontakt-beretninger, er det min erfaring at endel UFO-loger og/eller forfattere av kontaktberetninger synes å tro at den gruppe romvesener de har kontakt med eller kjenner mest til er den eneste som er i kontakt med Jorden. Når så flere personer i kontakt med forskjellige typer romfolk kommer med slike påstander forstår man at dette virker forvirrende på mange UFO-interesserte kanskje med det resultat at de har snudd ryggen til alt som heter kontaktberetninger. Eksempelvis kan nevnes at enkelte UFO-forskere mener UFOene (og deres menneskap) kommer fra hemmelige baser på Jorden og fra Jordens indre, og ikke fra andre planeter i det hele tatt. Svaret er at det ikke er snakk om et enten eller, men både og! Vi hører om personer som har blitt brent på huden av stråling fra en UFO, og om noen som har blitt lammet (midlertidig) av stråler rettet mot dem av en "UFO-naut". Endel generaliserer da straks og sier at rommenneskene er farlige og fiendtlige. Så har vi beretningene om sort-kledde menn ("The men in black") som skremmer enkelte UFO-loger til å stanse sin forskning. I kontrast til dette har vi beretningene om vennligsinnede vesener som beretter

om en ny tid, og ønsker å hjelpe Jordens befolkning. Hva er så sannheten? Selv om endel må siles ifra, blir det masse igjen, og representerer nok mange sider ved samme sak, eller rettere, vi har her endel biter av et billede så enormt og mangfoldig at ingen jordboer er i stand til å se det hele.

Ulike grupper fra rommet kontakter ulike typer personer på Jorden. Her kommer dette med personers individuelle vibrasjonsfrekvens inn. Det er en naturlig tiltrekning mellom personer (eller grupper av personer) med harmoniske vibrasjoner, uansett om de er positive eller negative. Således vil f. eks. en høyt åndelig (relativt) utviklet person på Jorden bli kontaktet av representanter fra en fremmed, høyt åndelig utviklet sivilisasjon.

Følgende hovedgrupper kan settes opp:

1. Åndelige vesen - meget høyt utviklet.
2. Fysiske vesen - høyt utviklet.
3. Rester av tidligere høyt utviklede sivilisasjoner på Jorden.
4. Fysiske vesen - høyt utviklet vitenskapelig: har likegyldig eller negativ innstilling til Jordboere.

I et forsøk på, om mulig, å minske litt på forvirringen omkring de besøkende fra rommet, gjengis i neste nummer en artikkel fra tidsskriftet "OPEN MIND", vol. 1, nr.5, juli/aug. 1969, med tittelen:

"DE BESØKENDE" ("The Visitors".)

* * * * *

Boken "Summa Summarum" kan fåes ved å skrive til:

PROJEKT SUMMA SUMMARUM
Postbox 170
København K

Boken er på 260 sider, illustrert, og koster i utsalg danske kr. 37,50.

OBS! Til FAVØRPRIS kan man fortsatt levere noen bøker til en pris av danske kr. 30,00.

EPOKEGJØRENDE OPPDAGELSE

hadde søkt hans hjelp i min sak. Han svarte, at det lå utenfor, hva hans institutt arbeidet med, Jeg mener, det er tale om to sider av samme sak.

- Hva er fri energi?

- Det er en energi, som bygger på det motsatte av en kjernespaltning, nemlig en kjerneutvikling. Det er tale om en mekanisk rekonstruksjon av jordens universelle mekanikk. Jeg har konstruert meg frem til et energikretsløp, som ifølge vitenskapen ikke kan konstrueres. Allikevel har ingen kunnet gjennomhulle min konstruksjon.

- Er det ikke, fordi ingen kan forstå de matematiske grunnprinsipper, det bygges på?

- De kan blott gå den etter, men de fleste fagfolk er for hemmet av sin vanetenkning til å kunne gå inn på nye forutsetninger. Men Keopspyramiden burde være den utfordring, som fikk dem til å anskue tingene fra en ny vinkel. Den danner et vesentlig utgangspunkt for mine beregninger.

PYRAMIDEVISDOM.

Aage Jensen fortsetter med et sitat av den tyske matematiker Ernst Bindel, som i sin bok "Die ägyptischen Pyramiden als Zeugen vergangener Mysterienweisheit" bl.a. skriver:

- Vi møter her en motsetning, som vi kan finne på andre områder, nemlig mellom visdom og klokskap. Det fantes engang en gammel visdom, som intet hadde å gjøre med det, vi kaller klokskap eller intelligens. Det var ikke en forstandsmessig begrunnet, på beviser hvilende og klart gjennomskuelig matematikk, i det minste for så vidt som den førte til disse forbausende resultater, men mere en art åpenbaring. Kanskje bør man ikke engang bruke ordet matematikk for å betegne en visdom, som vinnes ad så usedvanlige veier. De vise i gamle dager mottok i en ekstatisk bevissthetstilstand åpenbaringer av en art, som nå til dags ikke kan komme i stand uten personlig tankearbeide. Man kan si det således, at

det dengang i ekstatiske bevissthets-tilstander dukket matematiske erkjennelsesresultater opp, som nåtildags kun kan komme i stand gjennom langvarig tankevirksomhet. Den gamle visdom så på en måte direkte inn i resultatenes verden, men fant ennå ikke veien til en begrunnelse, som vi gir dem nå. Resultatene av denne gamle visdom åpenbarer seg i tallforhold, som de, som finnes i pyramidene, men vi ser ikke mere den vei, som har ført til dem. Man kan nå til dags ikke forestille seg, at det er mulig å nå til sådanne resultater ad andre veier enn dem, vi i vår tid kjenner.

Hva dette siste angår, er Aage Jensen avgjort av en annen mening.

- Spør meg ikke, hvor det hele egentlig er kommet fra, for jeg vet det ikke, sier han. Men hans årelange arbeide rummet en lang kjede av "åpenbaringer", således at han hver gang, han var uhjelpelig fastkjørt, og altså hadde brukt de forhåndeværende muligheter opp, har fått presentert nye spor, som har ført ham videre i arbeidet.

Utover pyramide-filosofien inngår en rekke automat-brev, brev som er skrevet gjennom et medium, med matematiske anvisninger, som dette medium var totalt uten forutsetning til å forstå. Men for Aage Jensen har de vært logiske meddelser, som førte ham videre i arbeidet. Ennvidere kan man henføre en del spor til sammentreff, som har gitt vink om, hvor forskjellige spesialproblemer skulle finne sin løsning.

PROFETIENE.

- Meningen med det hele? Ja, den har jeg tit og ofte spekulert på. Hvorfor skal nettopp jeg, en liten ukjent musiker fra Moldausgade på Amager være redskap for disse ukjente krefter?

Aage Jensen mener dog å ha funnet en del av svaret i forskjellige profetier, som han mener beskriver nettopp, hva som er i ferd med å skje nå. Det dreier seg om den såkalte "Store asiatiske profeti" og tre vers i den berømte Nostradamus-profeti, som omhandler en bevissthetsfornyelse, som skal utgå fra Danmark og være innledningen til en

helt ny tidsalder.

Det var altså i søken etter meningen med det hele, Aage Jensen i 1967 kontaktet den danske avdeling av Universal Link, bedre kjent som Orthonmenigheten i Borup ved Roskilde. Dette har han dog grundig gått bort i fra siden, da denne forbindelse likesom kompromitterte hele prosjektet.

- Men kanskje har det også vært meningen, sier han. - Helt sikkert er det imidlertid, at Borup-folkene behandlet meg riktig dårlig og først kunne bruke meg, da de manglet en sensasjon juleaftensdag

Summa Summarum-
prosjektets symbol.

1967, da Jorden ikke, som de ellers hadde forutsagt, gikk under i en atomkrig. Det var noen riktig dårlige fortalere jeg fikk ved denne anledning. Og som jeg dog ble hengt ut i pressen som den rene galning!

Denne begivenhet har dog ikke avskåret Aage Jensen fra å feste lit til noen grunnleggende begivenheter innenfor Universal Link, som han mener profeterer de samme begivenheter som asiaterne og Nostradamus.

- "Orthon" ville senest julenatt ha åpenbart seg for universet med en atomkjerneutviklingsprosess. Det er nettopp hva jeg mener er skjedd med offentliggjørelsen av min frienergimotor.

FANTASTISKE PERSPEKTIVER.

Nå er det kanskje i vår materialistiske tidsalder ikke så meget å si til, at vitenskapsmenn ikke vil fornekte deres eget eksistensgrunnlag til fordel for noen teorier, som inndrar så irrasjonelle indisier som profetier, pyramidevisdom, okkulte fenomener og lignende. Det er også vanskelig for oss andre dødelige å akseptere. Men på den annen

side. Vi får her presentert en lang rekke "fenomener", som vi kanskje bør se litt nærmere på, om ikke annet så for å forklare dem med gammelkjent logikk.

Eller også er det å vende om på tingene! Kanskje burde vi snarere si: Det er i første rekke likegyldigt, hvor tingene kommer fra. Det avgjørende er, at her står en mann med et prosjekt, som han etter 23 års intens arbeid er nådd frem til. Han hevder, at hans frienergimotor vil kunne revolusjonere hele vår tilværelse, idet den utnytter den universelle energi (hva det så enn er for noe), løser størstedelen av våre forurensningsproblemer, kan utgjøre drivkraften i en "flyvende tallerken", idet maskinen opphever tyngdekraften (eller rettere produserer en like så stor, motsatt rettet kraft). Hvis maskinen fungerer, åpner det mildest talt fantastiske perspektiver. En stadig voksende krets av mennesker har satt seg for å undersøke, om dette er virkelighet eller det rene nonsens - forstørrelsen av en urgammel menneskelig ønskedrøm. Og hva er 80.000 kr. i dag, når man tenker på, hva det ofres på forurensningskommisjoner og atomreaktorer?

Hvis så maskinen går, kan man baketter begynne å interessere seg nærmere for de begivenheter, som har ført frem til konstruksjonen. Og hvis den ikke går - ja, da er så den skrøne avlivet!

Men inntil da vil alt avhenge av, hvor mange som tror på de utsagn, Aage Jensen fremkommer med i sin bok "Summa Summarum" (Nordisk Bokforlag, Oslo, 1969). Boken skal ikke oppfattes som en bønn om støtte. I en 81 vers lang rebus, som skulle rumme nøkkelen til hele affæren, sier Aage Jensen selv i første vers:

Hermed den rebus - hvis facit gir svar
 på noget i mangler - blandt alt det, I har.
 Derfor! - læs langsomt, men husk - tænk jer om
 for nu er det jer, der skal fælde en dom.

